Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2222 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 24 iunie 1956

In numărul de azi:

O pagină de materiale despre munca brigadierilor de pe șantierele tineretului

(Pagina 2-a)

BINE AȚI VENIT, DRAGI OASPEȚI!

Astăzi, poporul romîn are din nou fericitul prilej de a saluta cu căldură sosirea în Republica Populară Romînă a delegației guvernamentale iugoslave, în frunte cu președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito.

Cu ocazia trecerii președintelui Tito și a celorlalți conducători iugoslavi prin țara noastră în drum spre U.R.S.S., la sfîrșitul lunii mai, numeroși oameni ai muncii, exprimîndu-și sentimentele de sinceră prietenie față de popoarele Iugoslaviei au întîmpinat trenul special, pentru a ura oaspeților iugoslavi succes deplin în desfășurarea tratativelor sovieto-iugoslave de la Moscova.

La plecarea din Iași, răspunzînd urărilor ce i-au fost adresate, președintele Tito a spus: „Manifestările de dragoste cu care am fost înconjurați atît la București cît și aici ne impresionează. Aceste frumoase manifestări dovedesc că noi călătorim printr-o țară prietenă".

De atunci au trecut doar trei săptămîni și iată că astăzi poporul nostru are fericita ocazie să salute din nou, cu aceeași căldură, pe conducătorii iugoslavi care se întorc din fructuoasa călătorie făcută în U.R.S.S.

Tradiționalul salut: „Bine ați venit în patria noastră dragi oaspeți", izvorît din inimile milioanelor de oameni din Republica Populară Romînă, este adresat oaspeților de onoare ai poporului romîn, tovarășilor: Iosip Broz-Tito, Președintele R.P.F. Iugoslavia, Edvard Kardelj, vicepreședintele Vecei Executive Federative, Kocea Popovici, secretarul de stat pentru Afacerile Externe, Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația, precum și celorlalte persoane care îl însoțesc.

De data aceasta oaspeții noștri dragi, la invitația Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, vor vizita timp de trei zile țara noastră. In acest timp va avea loc un schimb de păreri cu privire la probleme de interes comun.

Prin această vizită oficială, relațiile dintre popoarele Iugoslaviei și țării noastre, restabilite, se vor întări și mai mult pe linia dezvoltării multilaterale a unei colaborări prietenești, care corespunde întrutotul intereselor comune ale ambelor noastre popoare.

La baza acestor relații prietenești stau atît legăturile istorice avute cu vecinii noștri iugoslavi în decursul veacurilor, lupta noastră împotriva ocupantului comun — armatele hitleriste, cît și identitatea de năzuințe a popoarelor noastre și guvernelor noastre în lupta pentru construirea socialismului, pentru preîntîmpinarea unui nou război și pentru triumful politicii de coexistență pașnică și activă a țărilor cu sisteme sociale diferite.

Animate de adînci sentimente prietenești, popoarele noastre se străduiesc să spulbere neajunsurile perioadei întunecate de animozitățile care au existat după 1948 și care au servit numai dușmanilor socialismului.

In urma însănătoșirii relațiilor și a stabilirii încrederii necesare între popoarele și țările noastre, sîntem ferm convinși că nimic nu va mai putea împiedica pe viitor dezvoltarea legăturilor frățești dintre popoarele noastre. Această prietenie bazată pe principiile socialismului aduce un puternic sprijin unității indestructibile dintre țările marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului.

Nu încape îndoială că normalizarea și îmbunătățirea radicală a relațiilor sovieto-iugoslave, precum și restabilirea prieteniei între Iugoslavia și țările de democrație populară, au contribuit pe deplin la destinderea atmosferei în Europa și au exercitat o puternică influență pozitivă asupra întregii vieți internaționale.

Vizita președintelui Tito în Uniunea Sovietică a constituit o nouă și importantă etapă în dezvoltarea prieteniei și colaborării sovieto-iugoslave. Această vizită, precum și rezultatele ei, constituie de asemenea un aport prețios la continua întărire a legăturilor de colaborare frățească între Iugoslavia și celelalte țări ale lagărului socialist.

Poporul nostru a urmărit cu simpatie și încredere recentele tratative de la Moscova. Pe noi ne bucură faptul că documentele sovieto-iugoslave sînt în deplină concordanță cu politica externă a statului nostru democrat-popular, îndreptată spre o rezolvare echitabilă a problemelor internaționale litigioase. Intărirea și dezvoltarea legăturilor prietenești între R.P.R. și R.P.F.I. corespund pe deplin intereselor popoarelor noastre, cauzei păcii și socialismului.

Salutînd rezultatele tratativelor sovieto-iugoslave — concretizate prin Declarația comună a guvernelor U.R.S.S. și R.P.F.I., cît și prin Declarația cu privire la relațiile dintre U.C.I. și P.C.U.S. — poporul romîn întîmpină cu bucurie vizita înalților oaspeți iugoslavi. Această vizită oficială a președintelui Tito și a celorlalți conducători iugoslavi în țara noastră, precum și schimbul de păreri care va avea loc între conducătorii iugoslavi și cei ai țării noastre cu privire la unele probleme de interes comun, vor contribui și mai mult la cimentarea tradiționalelor relații de prietenie și colaborare romîno-iugoslave.

Tineretul patriei noastre — constructor entuziast al socialismului — animat de sentimente frățești, urează din inimă oaspeților de onoare ai poporului romîn: „Bine ați venit în patria noastră, dragi oaspeți!".

La invitația Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, sosește astăzi în Capitala patriei noastre, într-o vizită oficială de trei zile, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito.

Iosip Broz-Tito este un conducător eminent al poporului iugoslav și unul din activiștii de seamă ai mișcării muncitorești internaționale.

El s-a născut la 25 mai 1892 în satul Kumroves (Croația), dintr-o familie de țărani săraci. In 1905 a absolvit școala primară din satul său natal. Intre 1907 și 1910 el a învățat lăcătușeria în orașul Sisak, unde a căpătat primele cunoștințe despre mișcarea muncitorească. Devenind muncitor metalurgist, el lucrează în întreprinderi din Croația, Cehia, Austria și Germania. In 1910, Tito intră în rîndurile partidului social-democrat. In toamna anului 1913 este încorporat în armată.

Cînd a izbucnit primul război mondial, Iosip Broz-Tito a fost arestat pentru propagandă împotriva războiului și internat în fortăreața Petrovaradin. In ianuarie 1915 a fost trimis pe frontul din Carpați în rîndurile armatei austro-ungare. In primăvara aceluiași an este grav rănit și luat prizonier pe frontul rus. In captivitate duce muncă de lămurire în rîndurile prizonierilor de război. Pentru că a luat atitudine împotriva fărădelegilor față de prizonierii de război, Tito este din nou internat, fiind eliberat de muncitori în timpul revoluției din februarie 1917. In această perioadă el stabilește legătura cu un grup de muncitori bolșevici și ia cunoștință de tezele din aprilie și alte articole și cuvîntări ale lui Lenin. In iunie 1917, Iosip Broz-Tito se află la Petrograd unde participă la demonstrațiile organizate de bolșevici în iulie împotriva guvernului provizoriu.

Cînd încearcă să se întoarcă în patrie, este arestat de poliția guvernului provizoriu al lui Kerenski și exilat în Ural. Pe drum reușește să evadeze și ajunge la Omsk, unde, în octombrie 1917, intră în rîndurile gărzii roșii. In timpul în care s-a aflat în regiunea Omsk el a desfășurat o activitate revoluționară printre țărani.

In septembrie 1920 se întoarce în patrie și intră în rîndurile Partidului Comunist din Iugoslavia (constituit în 1919 și intrat în ilegalitate în 1921). Intre 1920 și 1927 Tito lucrează ca mecanic la diferite întreprinderi din Zagreb, Bjelovar (Croația), Smederovo-Palanka (Serbia), participă la mișcarea sindicală. In perioada 1927-1928 Tito este din nou la Zagreb, mai întîi ca membru, iar apoi ca secretar al comitetului orășenesc al P.C.I., secretar al comitetului regional al Uniunii metalurgiștilor și secretar al Uniunii muncitorilor din industriile de pielărie și prelucrătoare. In 1928 el a fost unul din cei mai activi membri ai organizației de partid din Zagreb în lupta dusă de aceasta pentru lichidarea fracțiunilor de dreapta și de stînga care împiedicau activitatea și dezvoltarea pe o cale justă a mișcării muncitorești revoluționare din Iugoslavia. In august 1928 el este arestat la Zagreb și la 14 noiembrie este condamnat la cinci ani muncă silnică pentru activitate revoluționară.

Ieșind din închisoare, el reia în 1934 activitatea ilegală de partid ca membru al comitetului de ținut al Partidului Comunist din Croația, de astădată nu sub numele său, Broz, ci sub numele conspirativ, Tito. Pe baza hotărîrii comitetului de ținut el pleacă la Viena pentru a stabili o legătură sigură cu Comitetul Central aflat acolo și participă la activitatea C.C. In august 1934 este cooptat în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist din Iugoslavia. La a IV-a conferință a P.C.I., care a avut loc în decembrie 1934, la Liubliana, el este ales membru în C.C. al P.C.I. și membru în Biroul Politic al C.C. al P.C.I. In perioada 1934-1936 tovarășul Tito s-a aflat la Moscova și a fost membru al delegației P.C.I. la al VII-lea Congres al Cominternului. In 1936 el se întoarce ilegal în Iugoslavia.

In 1937 I. Broz-Tito devine secretarul general al C.C. al Partidului Comunist din Iugoslavia.

In 1940 pe lîngă C.C. al P.C.I. ia ființă o comisie militară al cărei conducător devine Tito.

Tovarășul Tito și-a consacrat toate forțele pentru întărirea unității rîndurilor partidului comunist și pentru a-i asigura un rol conducător în lupta oamenilor muncii împotriva jugului capitalist.

In 1941, după ce Germania fascistă și Italia au atacat Iugoslavia, Partidul Comunist din Iugoslavia, condus de tovarășul Tito, a ridicat poporul la luptă împotriva ocupanților și cozilor lor de topor. Partidul pregătește răscoala armată. Poporul iugoslav nutrește o mare dragoste pentru Iosip Broz-Tito, care s-a situat în fruntea luptei forțelor patriotice din Iugoslavia pentru eliberarea lor națională și socială.

In cursul războiului și după eliberare, din această mișcare a luat naștere organizația Frontul Popular, al cărui președinte a fost Tito. Chiar de la începutul luptei el manifestă inițiativă în organizarea comitetelor de eliberare națională, care în 1942 se transformă în organe permanente ale noii puteri populare. Incepînd din 1941, Iosip Broz-Tito este comandantul suprem al armatei populare de eliberare a Iugoslaviei și al detașamentelor de partizani.

In noiembrie 1943, la sesiunea a II-a a Vecei antifasciste a eliberării naționale a Iugoslaviei, ia ființă guvernul provizoriu — Comitetul Național de eliberare al Iugoslaviei — în frunte cu I. Broz-Tito. Tot atunci, pentru merite deosebite în lupta de eliberare națională, pentru curaj și bărbăție, i s-a conferit titlul de mareșal al Iugoslaviei, iar în noiembrie 1944, de Erou național al Iugoslaviei. El este distins cu ordine iugoslave, cu ordinul sovietic „Victoria" și ordinul „Suvorov" clasa I-a.

In martie 1945 tovarășul Tito formează noul guvern iugoslav, în care ocupă funcțiile de președinte al Consiliului de Miniștri și de ministru al Apărării, fiind totodată comandantul suprem al forțelor armate iugoslave.

In noiembrie 1945 a avut loc primul congres al Frontului Popular din Iugoslavia, congres la care tovarășul Tito a fost ales președintele Comitetului Executiv al Frontului Popular.

După înlăturarea definitivă a monarhiei și după proclamarea, la 29 noiembrie 1945, a Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito devine președintele guvernului federativ și ministru al Apărării Naționale.

In perioada postbelică, tovarășul Tito desfășoară cu aceeași energie o muncă uriașă pentru construirea Iugoslaviei noi, socialiste. In ianuarie 1953, poporul iugoslav îl alege în unanimitate pe Iosip Broz-Tito președinte al Republicii Populare Federative Iugoslavia. Totodată el este președintele Vecei Executive Federative (guvernul iugoslav), comandant suprem al armatei populare și al flotei iugoslave.

La al VI-lea Congres al P.C.I., care a avut loc în noiembrie 1952 și la care s-a hotărît ca titulatura Partidului Comunist din Iugoslavia să fie schimbată în Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia, tovarășul Tito a fost ales secretar general al U.C.I.

In anul 1953, după ce Frontul Popular din Iugoslavia s-a transformat în Uniunea Socialistă a Poporului muncitor din Iugoslavia, I. Broz-Tito este ales președintele acestei uniuni.

In mai-iunie 1955, cînd au fost reluate relațiile sovieto-iugoslave, întrerupte în 1948, tovarășul Tito, în fruntea delegației guvernamentale a R.P.F. Iugoslavia a purtat tratativele cu delegația guvernamentală a U.R.S.S., la Belgrad. El a semnat declarația comună de la Belgrad, ca și declarația comună a guvernelor R.P.F.I. și U.R.S.S. și declarația cu privire la relațiile dintre Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia și P.C.U.S., elaborate la 20 iunie 1956 la Moscova.

Tovarășul I. B. Tito a mai vizitat țara noastră în decembrie 1947, în fruntea unei delegații a guvernului iugoslav.

Actuala vizită a tovarășului Iosip Broz-Tito în Republica Populară Romînă va marca o nouă etapă în dezvoltarea relațiilor de colaborare și prietenie dintre popoarele celor două țări.

Poporul romîn nutrește față de tovarășul Iosip Broz-Tito un sentiment de adîncă stimă și admirație pentru îndelungata sa activitate politică și de stat, consacrată luptei pentru interesele vitale ale popoarelor iugoslave, pentru triumful măreței cauze a socialismului. Poporul nostru acordă o înaltă prețuire contribuției importante pe care tovarășul Tito o aduce cauzei întăririi prieteniei între popoarele noastre, cauzei întăririi păcii în întreaga lume.

Bucurîndu-se din toată inima de vizita în țara noastră a oaspeților iugoslavi, în frunte cu tovarășul Tito, poporul romîn urează conducătorilor iugoslavi și popoarelor Iugoslaviei succes deplin în opera lor măreață de construire a socialismului în scumpa lor patrie, în apărarea și consolidarea păcii.

Delegația R. P. F. Iugoslavia a trecut frontiera în R. P. R.

UNGHENI (R.S.S. Moldovenească). 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 23 iunie, Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia și persoanele care îl însoțesc au sosit în gara Ungheni, care se află la frontiera dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Romînă. In gară, prietenii iugoslavi au fost întîmpinați de reprezentanții oficiali ai guvernului R.S.S. Moldovenești și de oameni ai muncii din orașul Ungheni.

Șolkov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești și președintele Tito au rostit cuvîntări. După aceea, trenul special în care călătorește delegația guvernamentală iugoslavă a trecut frontiera în Republica Populară Romînă.

Primirea entuziastă din gara Iași

IAȘI 23 (de la trimisul special al „Agerpres"). — Sîmbătă 23 iunie, la orele 15,55, a sosit în gara Iași, în drum spre București, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, cu soția, Edvard Kardelj, vicepreședintele Vecei Executive Federative, cu soția, Kocea Popovici, secretarul de stat pentru Afacerile Externe, cu soția, Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația și celelalte persoane care-l însoțesc pe președinte în vizita pe care o face în țara noastră la invitația Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al R.P.R.

In gară se aflau mii de locuitori ai orașului în așteptarea trenului. Pe peronul pavoazat cu drapelele de stat ale R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia, se aflau în întîmpinarea oaspeților tov. P. Borilă prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Șt. Cleja, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Caius Franțescu, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, de asemenea reprezentanții organelor locale de partid și de stat: Dumitru Gheorghiu, prim secretar al comitetului regional Iași al P.M.R., C. Nistor, președintele Sfatului popular regional Iași, V. Cracea, prim-secretar al Comitetului orășenesc Iași al P.M.R., Octav Iliescu, președintele Sfatului popular al orașului Iași, conducători de instituții, oameni de știință, artă și cultură, ziariști, studenți, fruntași în producție.

Se aflau de asemenea în întîmpinare N. Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București, locotenent-colonel Milan Minici, atașat militar al Ambasadei R.P.F. Iugoslavia la București, precum și N. Guină, ambasadorul R.P.R. în R.P.F. Iugoslavia.

In aplauzele entuziaste ale celor prezenți tovarășul Tito, împreună cu persoanele care-l însoțesc, coboară din tren.

Răsună puternice ovații pentru prietenia între poporul romîn și poporul iugoslav, pentru conducătorii eroicului popor iugoslav. Pe peron este aliniată o companie de onoare. Comandantul companiei prezintă raportul președintelui R.P.F. Iugoslavia. Fanfara intonează imnurile de stat ale R.P.F. Iugoslavia și R.P.R. Apoi președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, împreună cu tov. P. Borilă, trec în revistă compania de onoare.

Membrii delegației R.P.F. Iugoslavia și persoanele venite în întîmpinare schimbă calde strîngeri de mînă. Ei iau apoi loc în tribuna din piața gării. Ia cuvîntul tov. C. Nistor, președintele Sfatului popular regional Iași.

Scumpe și stimate tovarășe Tito,

Dragi oaspeți,

In numele populației din orașul și regiunea Iași, vă adresez un călduros salut de bun venit. Noi, oamenii muncii din Iași, întîmpinăm cu bucurie venirea dv și a celorlalți conducători ai popoarelor Iugoslaviei frățești, pe pămîntul Republicii Populare Romîne. Oamenii muncii din țara noastră cunosc și prețuiesc în mod deosebit lupta eroică a popoarelor Iugoslaviei, a dv. și a celorlalți conducători, împotriva fascismului, pentru libertate și socialism. Noi ne bucurăm sincer de succesele popoarelor frățești ale Iugoslaviei în construirea patriei lor socialiste.

Sîntem încredințați că vizita dv. este un eveniment care va contribui în mod deosebit la dezvoltarea legăturilor multilaterale dintre țările noastre și că dv. vă veți simți în mijlocul nostru înconjurat de o sinceră și caldă prietenie.

Trăiască prietenia veșnică dintre poporul romîn și popoarele Iugoslaviei!

Trăiască guvernul R.P.F. Iugoslavia!

Trăiască Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia!

Trăiască tovarășul Iosip Broz-Tito!

Ultimele cuvinte ale vorbitorului au fost acoperite de puternice urale. Minute în șir, miile de oameni ai muncii veniți în marea piață a gării din Iași au ovaționat pentru prietenia romîno-iugoslavă.

Apoi tovarășul Iosip Broz-Tito a rostit la microfon următorul cuvînt de răspuns:

Dragi tovarăși,

Pășind pe pămîntul Romîniei prietene vă adresez dv. tuturor și prin dv. întregului popor romîn, salutul cel mai călduros în numele delegației iugoslave și al popoarelor Iugoslaviei.

Am venit în țara dv. la invitația guvernului romîn și ne pare bine că vom avea posibilitatea să stăm de vorbă cu conducătorii dv. în ceea ce privește relațiile reciproce ale țărilor noastre atît în problemele politicii noastre interne, cît și în cele ale politicii noastre externe. Pe mine mă bucură că vom avea posibilitatea să vedem ce ați reușit dv. să realizați în această perioadă de cînd poporul muncitor are puterea în mînă, ce ați făcut pentru binele vostru și pentru viața dv. mai fericită. Eu cred, după cît am văzut împreună cu colaboratorii mei, că poporul muncitor din Romînia lucrează cu stăruință și depune toate eforturile în construirea viitorului vostru mai bun, socialist.

Doresc poporului muncitor din Romînia mult succes în năzuințele sale.

Trăiască poporul muncitor din Romînia!

Trăiască prietenia dintre Romînia și Iugoslavia!

Părăsind tribuna, tovarășul Iosip Broz-Tito spune: „La revedere tovarăși!".

Cuvintele tovarășului Tito sînt acoperite de ovații; miile de oameni ai muncii prezenți au manifestat puternic pentru prietenia dintre poporul romîn și popoarele Iugoslaviei unite în lupta pentru construirea socialismului în țările lor, pentru pace în întreaga lume.

Numeroși pionieri umplu brațele tovarășului Tito și ale membrilor delegației cu flori.

Membrii delegației iugoslave se îndreaptă apoi spre tren. De la fereastra vagonului, președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, adresîndu-se celor de față mulțumește călduros pentru entuziasta primire făcută. „Cred că vom pune o bază trainică prieteniei noastre", spune tovarășul Tito.

Se anunță plecarea trenului. Pioniera Elena Dana Pribeșteanu, elevă în clasa a VII-a a Liceului de fete nr. 2 din Iași, dăruiește tovarășului Tito cravata ei de pionier. Trenul se pune în mișcare, însoțit de îndelungi ovații. Ieșenii fac o călduroasă manifestare de stimă și prietenie pentru tovarășul Tito și ceilalți membri ai delegației iugoslave.

Citiți în pag. IV-a

In drum spre București, delegația R.P.F. Iugoslavia întîmpinată pretutindeni cu căldură.

Inchiderea lucrărilor Congresului Scriitorilor din R.P.R.

Sîmbătă au luat sfîrșit lucrările primului Congres al Scriitorilor din R.P.R.

In cursul zilei, după raportul cu privire la noul statut, expus de scriitorul Aurel Mihale, au luat cuvîntul scriitorii Cicerone Theodorescu, Eugen Jebeleanu, Tudor Arghezi.

In ședință închisă (la care au participat numai delegații la Congres) s-a desfășurat alegerea prin vot secret a organelor statutare ale Uniunii. A fost aleasă o comisie care va înainta Comitetului de conducere al Uniunii proiectul noului statut.

La ora 18 a avut loc ședința de închidere a Congresului. Concluziile asupra lucrărilor Congresului au fost expuse de acad. M. Beniuc. Scriitorul Eusebiu Camilar a dat citire rezoluției adoptate de Congres. Scriitorul Dan Deșliu, a dat citire mesajului trimis Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn de către Congresul Scriitorilor; asistența, în picioare, a aplaudat îndelung mesajul trimis către C.C. al P.M.R.

Cuvîntul de închidere a fost rostit de acad. Mihail Sadoveanu.

Noile organe statutare ale Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

NOUL COMITET DE CONDUCERE al Uniunii Scriitorilor din R.P.R. format din 51 de persoane, este următorul: Andrițoiu Alexandru, Arghezi Tudor, Asztalos István, Balaci Alexandru, Banuș Maria, Baranga Aurel, Beniuc Mihai, Bogza Geo, Botez Demostene, Breitenhoffer Anton, Breslașu Marcel, Călinescu George, Camilar Eusebiu, Corbea Dumitru, Crohmălniceanu Ov. S., Davidoglu Mihail, Demetrius Lucia, Deșliu Dan, Dragomir Mihu, Dumitriu Petru, Fulga Laurențiu, Galan V. Em., Georgescu Paul, Ignea Dumitru, Istrati Ion, Jebeleanu Alexandru, Jebeleanu Eugen, Kovacs Gyorgy, Lovinescu Horia, Macovescu George, Mihale Aurel, Nagy István, Panaitescu Perpessicius, Paraschivescu Miron Radu, Pas Ion, Petrescu Camil, Petrescu Cezar, Popovici Titus, Porumbacu Veronica, Preda Marin, Sadoveanu Ion Marin, Sadoveanu Mihail, Șahighian Alexandru, Sorbul Mihail, Sperber Margul Alfred, Stancu Zaharia, Sutő Andras, Szemler Ferenc, Theodorescu Cicerone, Tulbure Victor, Vitner Ion.

COMISIA DE REVIZIE: Bănuță Ion, Boureanu Radu, Kiss Jenő, Remus Luca, Ștefănescu Mircea.

JURIUL DE ONOARE: Botez Demostene, Breslașu Marcel, Camilar Eusebiu, Pas Ion, Papu Letiția, Robotos Imre, Zincă Haralamb.

BIROUL UNIUNII SCRIITORILOR DIN R.P.R. este următorul: Sadoveanu Mihail — președinte — Baranga Aurel, Beniuc Mihai, Botez Demostene, Breslașu Marcel, Crohmălniceanu Ov. S., Dumitriu Petru, Georgescu Paul, Galan V. Em., Jebeleanu Eugen, Mihale Aurel, Nagy István, Stancu Zaharia.

SECRETARIATUL UNIUNII: Mihai Beniuc — prim secretar, Aurel Mihale, Mihai Gafița, Szemler Ferenc — secretari.

(Agerpres)

Inaintea Congresului UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

★ ★

Vești bune de la tinerii mineri

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — Din toate localitățile Văii Jiului zilnic sosesc vești despre fapte deosebite ale tinerilor mineri. Din fiecare știre poți desprinde avîntul puternic cu care utemiștii și tinerii mineri întîmpină cel de al doilea Congres al U.T.M.

Din Petrila a venit vestea că două sectoare de tineret — care luni de-a rîndul au fost printre sectoarele codașe ale minei — au reușit pe această lună să-și îndeplinească planul și chiar să-l depășească cu 2,7 la sută. La aceste succese a contribuit din plin și munca entuziastă a brigăzii conduse de Gheorghe Nistoreanu. Această brigadă a extras peste plan 502 tone cărbune pe perioada de la 1 la 20 iunie.

Tot la Petrila, brigada condusă de Ion Marian IX, lucrînd într-un abataj frontal armat în grinzi metalice, a reușit să trimită „la ziuă" 151 tone cărbune peste plan.

Cele mai frumoase realizări pe Valea Jiului în cinstea Congresului au fost obținute de brigada minerului Ioan Dobay de la mina Lupeni. Lucrînd într-un abataj frontal lung, sectorul 4 B. — sector al tineretului, această brigadă a extras pe cele două decade ale acestei luni 1670 tone cărbune peste sarcinile de plan.

Pe întreaga Valea Jiului, brigăzile tinerilor mineri au extras în cinstea Congresului 27.036 tone cărbune peste sarcinile lor de plan. Această cantitate echivalează cu peste 2.700 vagoane C.F.R. a 10 tone vagonul.

Noi tineri fruntași

CRAIOVA 23 (Agerpres).— In ultimul timp a crescut numărul tinerilor din întreprinderile industriale ale regiunii Craiova care datorită realizărilor obținute au devenit fruntași în producție.

Printre aceștia se află tinerii Ion Oltei și Vasile Ușurelu de la depoul C.F.R. Tr. Severin, Ion Fetoiu și Alexandru Gheorghe de la fabrica „Electroputere" și alții care realizează zilnic cîte o normă și jumătate — două.

In aceste zile din preajma celui de al II-lea Congres al U.T.M. mai mult de 450 de tineri au trecut să lucreze în contul anilor viitori.

Nici un tractorist n-a rămas sub plan

Cluj (de la corespondentul nostru) In raionul Bistrița sînt rare locuri unde poți întîlni tarlale ce depășesc 100 ha, iar în primăvară vremea a fost mai mult ploioasă. Totuși, mecanizatorii S.M.T. Bistrița au folosit timpul bun de lucru și întreaga capacitate a tractoarelor, realizînd o depășire a planului campaniei de primăvară de 45 la sută, situîndu-se pe primul loc în întrecerea dintre SMT-urile din regiunea Cluj.

Astfel, toate brigăzile stațiunii (toate sînt brigăzi de tineret) și toți tractoriștii și-au depășit planul campaniei. Brigăzile conduse de Dumitru Feher, Emil Bîrlan au realizat o depășire de plan de peste 70 la sută. Utemiștii Petre Mateianu și Matei Verner din brigada a 7-a au realizat peste două planuri în campania de primăvară.

Angajamentul „Nici un tractorist sub plan" luat de tinerii tractoriști a fost îndeplinit. Pentru succesele obținute stațiunea a primit steagul roșu de fruntașă pe regiune.

Pe șantierul tineretului de la Năvodari a fost înălțat pavilionul

CONSTANȚA (prin telefon de la corespondentul nostru).

Steagul pe care Niculina Nicolae, Dutor Remus, Murse Alin și Ciobanu Ion l-au înălțat azi pentru prima dată pe pavilion va urca de acum încolo mereu pentru a vesti noi zile de muncă. Acest moment emoționant a fost primit cu bucurie de cei peste 450 de brigadieri. Emoția a fost și a oaspeților care au venit să felicite cu acest prilej pe primii brigadieri de pe șantierul național al tineretului pentru construirea fabricii de acid sulfuric și superfosfați Năvodari. Tov. Cornel Vlad membru în Biroul C.C. al U.T.M. a declarat deschis „Șantierul Național al tineretului de la Năvodari". El a felicitat cu acest prilej pe tinerii brigadieri urîndu-le mult spor la muncă. Tov. Victor Cîrje, prim locțiitor al Ministrului Construcțiilor, a asigurat pe constructori de tot sprijinul pentru crearea celor mai bune condiții de muncă și viață.

Ropote de aplauze au răsplătit sfaturile prețioase ale tov. Vasile Daju, secretar al comitetului P.M.R. al regiunii Constanța.

Brigadierii s-au angajat să facă din acest șantier casa lor dragă, din tabără un loc de odihnă și destindere, iar din locul de muncă un front permanent de luptă.

Pentru a dovedi aceasta și faptul că lozinca „Vom munci și vom lupta, uzina o vom termina!" este un program de viitor ei au chemat la întrecere toate șantierele naționale și regionale ale tineretului din țară.

După ce tov. Gheorghe Găvruș, prim-secretar al comitetului U.T.M. al regiunii Constanța, a închis mitingul, au pornit horele. Alături de brigadierii fruntași Comănescu Ion, Mitroi Dumitru s-au prins la horă și tov. Nichifor Nicolae, comandantul șantierului, Ispas Vasile, secretar U.T.M., tineri din împrejurimi, oaspeții care au participat la această sărbătoare.

Ansamblul M.F.A. a felicitat într-un fel original pe brigadieri printr-un bogat program artistic. Veselia, voia bună au domnit pînă seara tîrziu.

Se urcă schele, se înalţă ziduri —
Ni-i ţara toată azi un şantier.
Prieteni, să răsune iar puternic
„Hei-rup"-ul nostru
de brigadier!

CONFLICT cu PROPRIETARUL

La marginea dinspre răsărit a Clujului, pe un deal aşezat în bătaia celor patru vînturi, brigadierii au înfipt primele tîrnăcoape în pămîntul încremenit de arsura soarelui şi vîntului, botezînd locul acela „şantier al tineretului". Denumirea de „şantier" pare cam stranie acum, ea fiind dată doar unor şanţuri şi gropi care se aseamănă mult cu nişte primitive fortificaţii războinice din alte vremuri. Nici măcar alte elemente, strict necesare unui şantier demn de a fi cîntat în rîndurile vreunui reporter, cum ar fi de pildă „larmă", „forfotă", „vacarm" şi altele, nu se află aici. De asemenea nu se găseşte încă pe şantier un singur steag măcar, care să fîlfîie ondulîndu-şi mătasea în vîntul care aici bate din belşug dimineaţa şi seara.

În general, pe şantier e linişte. De pe dealul pe care e aşezat, se văd împrejur cîmpuri întinse pe care prind culori din ce în ce mai verzi grîurile şi porumburile. Brigadierii sînt primii colonişti care au venit să populeze aceste locuri rustice şi patriarhale, cărora vor trebui să le dea o modernă înfăţişare citadină.

Cei 40 de brigadieri — flăcăi veniţi din satele regiunii Cluj — încep să se simtă aici ca la ei acasă. Forma lor de organizare e pe principiul oricărei familii. Tatăl este comandantul. Mama, care spală, face curăţenie şi are grijă de gospodărie, este fata de serviciu Suciu Maria. Membrii familiei: cei 40 de brigadieri.

„Copiii" familiei sînt disciplinaţi şi harnici. La ora 6 dimineaţa sînt cu uneltele în mînă, pe şantier.

După amiază, brigadierii cam lîncezesc. Pînă acum, trustul n-a satisfăcut încă dorinţa lor cea mai arzătoare: echipament pentru o echipă de fotbal. Tinerii au făcut însă formaţia echipei, iar seara, cînd se face mai răcoare, împrumută de la „civili" o minge jigărită şi jupuită, asupra căreia se abat şuturile lor solide, ca nişte bubuituri de ciocane. Flăcăii de la ţară, mulţi încă neobişnuiţi cu un asemenea sport modern de oraş, îşi mai scrîntesc încă destul de des degetele şi-şi zgîrie ţurloaiele ca vai de lume. Cu toate acestea, băieţii aşteaptă cu multă încredere în victorie meciul decisiv pe care îl vor susţine în compania brigadierilor de pe şantierul Căminului studenţesc nr. 1 din Cluj.

Cînd vor avea îndeplinită şi această dorinţă, brigadierii vor fi mulţumiţi întru totul.

★

La început brigadierii nu ştiau precis ce vor construi pe acest şantier. Traian Bolca le-a explicat, după cît s-a priceput şi el, băieţilor din echipa sa că aici se vor înălţa cîteva clădiri mari şi frumoase.

Brigadierii au insistat însă să afle care-i rostul clădirilor. În aceeaşi zi, s-a întîmplat însă un conflict care a dus la identificarea viitorului proprietar al blocurilor. Aproape de vremea prînzului, brigadierii au observat în apropierea săpăturilor un om cam în vîrstă şi cu mustaţă, care se uita cu multă atenţie la lucrările lor şi-şi nota ceva într-un carneţel.

— Măi — i-a făcut atenţi Petru Baicu şi pe ceilalţi — cine o fi mustăciosul ăsta care se tot zgîieşte la noi de o jumătate de ceas?

— Lasă-l să se uite cît o vrea, i-a răspuns altul.

— Cum să-l las, măi tovarăşe? Dacă ăsta e un spion care pune la cale cine ştie ce sabotaj? Mîine dimineaţă cînd vii aici te trezeşti cu şanţurile dărîmate sau minate. Am citit eu într-o carte tot o chestie ca asta. Hei, tovarăşe, cu ce ocazie pe aici? N-ai putea să te uiţi la noi ceva mai de departe, cam de la vreun kilometru?

Presupusul spion s-a uitat la brigadieri intrigat şi nervos şi le-a răspuns pe un ton ridicat:

— Eu vă rog să nu fiţi obraznici, că pe urmă o să mai avem de-a face.

— Lasă că nu ne sperii pe noi cu braşoave de astea. Ori ne arăţi documente ca să vedem cine eşti, ori, dacă nu, ia-ţi tălpăşiţa!

Neavînd încotro, cetăţeanul a plecat mormăind furios. Mai tîrziu, comandantul, tovarăşul Giurgiu, care avea pe capul lui destule necazuri cu dormitoarele şi cu cantina, a primit îmbucurătoarea veste cum că brigadierii lui l-au insultat grav pe cunoscutul biolog cu renume european Rudolf Palocsay, laureat al Premiului de Stat.

— De ce v-aţi legat de el, măi tovarăşi? Voi ştiţi că tovarăşul Palocsay este directorul staţiunii experimentale şi că pentru ea facem noi clădirile astea? Ia să vedem cum o să spălăm noi ruşinea acum...

Brigadierii au înghiţit în sec şi au privit în jos ruşinaţi.

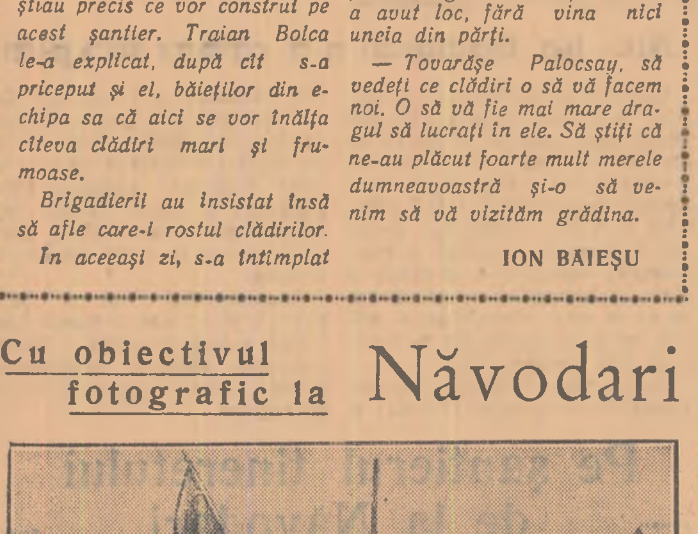
— Tovarăşe comandant, dacă n-am ştiut cine este! Trebuia să ne spună cum îl cheamă.

Brigadierii s-au împăcat însă pînă la urmă cu tovarăşul Palocsay. Se poate spune chiar că au devenit buni prieteni. Cu ocazia inaugurării festive şi declarării lucrării „Şantier al tineretului". Rudolf Palocsay a venit în mijlocul brigadierilor şi le-a ţinut o cuvîntare. Biologul i-a servit pe băieţi cu vestitele mere care cresc în grădina sa şi le-a urat spor la lucru. Băieţii şi-au cerut cu această ocazie scuze pentru regretatul conflict care a avut loc, fără vina nici uneia din părţi.

— Tovarăşe Palocsay, să vedeţi ce clădiri o să vă facem noi. O să vă fie mai mare dragul să lucraţi în ele. Să ştiţi că ne-au plăcut foarte mult merele dumneavoastră şi o să venim să vă vizităm grădina.

ION BAIEŞU

Cu obiectivul fotografic la Năvodari

Pornim cu drag la lucru

Maistrul Vasile Ciobanu şi învăţăceii săi

Foto: GH CIOROBEA

Mereu cresc rîndurile

Intîlnirea mea cu Dumitru Rişu a fost întîmplătoare. Mă aflam de cîteva ore în curtea sediului comitetului regional U.T.M. Bacău, cînd s-a apropiat de mine un tînăr îmbrăcat într-o salopetă cenuşie, cu boneta trasă cochet pe frunte. Păşea cu siguranţă, cu acea încredere pe care o au numai oamenii care se simt stăpîni pe gîndurile şi faptele lor.

— Îmi daţi o delegaţie să plec prin regiune ca să vă aduc tineri pentru şantiere?

— Cu dragă inimă, dar vezi că...

Tînărul a zîmbit:

— Se mai întîmplă să iei pe oameni drept ceea ce nu sînt. Numai că, acum eu cu cine stau de vorbă?

Brigadierul îmi plăcea. L-am îmbiat la povestit şi el nu s-a lăsat rugat. Stînd amîndoi pe o balustradă de piatră, mi-a istorisit din fir în păr tot ce i se întîmplase în ultima săptămînă...

...Trebuie să ştiţi că Rişu — deşi are 27 de ani — a mai fost brigadier prin 1948. Se construia atunci linia ferată Bumbeşti-Livezeni. Drumurile l-au dus apoi prin mai toate părţile ţării De peste tot Rişu trimitea mamei lui, la Focşani, scrisori şi bani. În primăvara anului acesta flăcăul a poposit la Bacău Oricum, e mai aproape de Focşani.

Rişu a îmbrăcat din nou salopeta cenuşie de brigadier. Într-o margine a Bacăului se construieşte un stadion, prevăzut să aibă o capacitate de peste 10.000 locuri.

Cînd Rişu a venit pe şantier — declarat al tineretului — lucrările fuseseră atacate, numai că brigadieri erau tare puţini. Promisiunile nu lipseau: s-au mobilizat raioanele, tovarăşi! În curînd... Rişu nu se îndoieşte de capacitatea de mobilizare a comitetelor raionale U.T.M., dar ca unul care a mai fost pe şantier socoate că are experienţă în a-i face pe oameni să-şi schimbe cursul vieţii, aşa încît s-a gîndit să dea o mînă de ajutor în acţiunea de recrutare a tinerilor. Înarmat cu un tabel în care scrie negru pe alb că unui brigadier i se cuvin: una salopetă, una bonetă, bocanci, batiste, cămăşi, două perechi de indispensabili, şi gata să-l convingă pe tînăr, că, deci, pe şantier, brigadierii nu riscă să-şi tocească hainele proprii, Rişu l-a luat pe Crăciun Vasile, brigadier care cunoştea locurile şi au plecat amîndoi în satul Bucşoaia. Acolo, sarcinile au fost împărţite: Crăciun cu cunoştinţele, Rişu cu experienţa. Cu ajutorul utemiştilor localnici, amîndoi bătură la porţile oamenilor, stătură de vorbă cu tinerii, le arătară tabelul, explicară ce se construieşte, la ce serveşte munca lor Numai patru tineri s-au arătat hotărîţi să vină pe şantier. Rişu n-a pierdut curajul. Reîntors la Bacău, s-a îngrijit ca cei patru tineri să primească echipamentul şi apoi i-a chemat la o discuţie.

— Ceea ce vreau cu voi, nu e un lucru uşor. Am credinţa că în satul vostru se mai găsesc destui tineri care vor să vină pe şantier. Le trebuie însă fapte mai concrete, nu numai vorbe. Voi puteţi să-i ajutaţi. Îi puteţi convinge mai uşor. Mergeţi cu mine în sat?

— Mergem!

— Staţi puţin. Gîndiţi-vă la drumul nostru: 18 km. la dus, 18 la întors. Trebuie să mergem pe jos.

— Mergem!

Împreună cu cei patru tineri veniţi cu el, „material propagandistic viu", Rişu a stat de vorbă pe îndelete cu flăcăii satului. Discuţia se purta asupra importanţei noului şantier regional, asupra frumuseţii muncii de constructor. Flăcăii satului au înţeles. Şi seara, după ce şi-au luat rămas bun de la oameni, coloana celor 11 băieţi a pornit pe jos spre şantier.

★

În după amiaza aceleiaşi zile, l-am reîntîlnit pe Rişu. Era pe şantier, în mijlocul unui grup de brigadieri, aşteptînd masa de seară. Discuţia se purta asupra normelor de lucru şi nu lipseau nici unele aprecieri puţin binevoitoare la adresa inginerului şef, care nu dăduse de loc pe şantier în ziua aceea. Rişu m-a recunoscut şi mi-a întins o hîrtie:

— Plec iarăşi să aduc tineri. Am primit delegaţie. Dar n-are ştampilă. „Primul" nu era acolo. Crezi c-are să meargă?

După toate cîte aflasem dimineaţa, îngrijorarea brigadierului mi s-a părut naivă.

ION DELEANU

Mesaj de la brigada noastră

ORAŞUL STALIN (de la brigada noastră volantă: M. Zonis, R. Costin şi F. Popa).

Timpul a fost darnic în aceste zile. Soare puternic, cer siniliu, fără un petic de nor. Suim pe serpentinele ce duc spre Polana Stalin. Motocicleta brigăzii noastre urcă sprintenă. Mirosul iute de răşină, aerul puternic al înălţimilor aproape că ne ameţeşte. Munţii defilează pe o parte şi pe alta a drumului, indiferenţi la cerinţele alinierii. Mai stăruie pe vîrfuri panglici de nea, amintind că aici nu de mult s-au întrecut cei mai buni schiori ai ţării. Iar acum e atît de cald! Numeroşii turişti care au suit în aceste locuri splendide iau o baie de ultra violete, fără... bonuri de ordine.

Poiana Stalin — o uriaşă oală rustică aşezată la poalele Postăvarului. În partea dreaptă, pe spinarea unui deal, un şir de vile. Sîntem îndrumaţi spre una din ele, sediul brigăzilor utemiste care zidesc o încîntătoare construcţie: Combinatul sportiv de iarnă.

De aci coborîm spre şantier. Pe drum aflăm lucruri neplăcute. În timp ce băieţii nu-şi cruţă puterile, muncesc cu entuziasm, întreprinderea 501 Construcţii — Trustul 5 a „uitat" că are datoria să asigure în bune condiţiuni cazarea tinerilor brigadieri. În schimb, directorul de la 501 Construcţii s-a întrecut în promisiuni: „vă dăm mese de şah, echipament sportiv, vom aduce caravane cinematografice, vom... vom... vom", dar directorul întreprinderii 501 Construcţii—Oraşul Stalin nu ia măsuri pentru îndreptarea lucrurilor. Sperăm însă că organele de resort din Ministerul Construcţiilor îi vor da replica cuvenită.

Se cade de asemenea să fie analizate cauzele pentru care lucrările de defrişare merg greoi. Se pune şi altă întrebare: Oare nu este nimeni vinovat pentru întîrzierea recepţionării lucrărilor? Din această cauză planează nesiguranţă asupra datei de terminare a construcţiei. Cum ar putea să fie altfel, dacă elanul brigadierilor este frînat? De curînd, ei au stat cîteva zile cu braţele încrucişate în aşteptarea onoratei comisii de recepţionare.

La plecare, brigadierii ne-au rugat să transmitem tovarăşilor de la comitetul regional U.T.M. că vor să citească cît de curînd „Scînteia tineretului", pentru a afla veşti despre tinerii de pe celelalte şantiere ale tineretului. S-ar cuveni să se ţină seamă de această dorinţă, chiar dacă termenul de abonare a fost depăşit cu cîteva zile.

Prin munca entuziastă a brigadierilor, se va ridica aci un minunat combinat sportiv de iarnă.

SOŢ ŞI SOŢIE

A venit vestea pe la noi în sat că partidul cheamă tineretul să lucreze pe marile şantiere. Cînd am auzit, m-am sfătuit cu nevastă-mea şi am luat hotărîrea să plecăm chiar cu prima brigadă la Bicaz, acolo unde se construieşte o cetate a luminii.

Vă scriem din Baia Mare, unde ne aflăm în drum spre şantier. Aci ne vom întîlni şi cu alţi tineri din alte raioane. Din raionul nostru mai sînt încă 14. Eu plec împreună cu soţia şi, ca şi ceilalţi, promitem că nu ne vom face de rîs în faţa celor care au avut încredere în noi. Ştim că nu e uşor. Vom şti însă să luptăm cu greutăţile aşa cum au făcut-o şi alţi brigadieri de pe şantierele lucrărilor deja date în folosinţă.

Pe la noi au mers veşti bune de pe şantier. Auzit-am că mîncarea şi dormitul sînt bune.

Ca tineri căsătoriţi avem şi noi planuri de viitor: din cîştigul adunat să ne luăm mobilă, iar mai tîrziu să începem să ne facem şi casă.

De-abia aşteptăm să ajungem pe şantier. Cei de acasă aşteaptă şi ei veşti. Le vom scrie după prima zi de lucru.

LAZAR şi ANICA STOICA
comuna Şomcuţa, regiunea Baia Mare

Visuri la început de drum

Intotdeauna începutul de drum e anevoios. Pînă ajungi să poţi pune piciorul cu încredere pe cărare, adesea te mai împiedici într-o rădăcină ascunsă, sau te zgîrii într-un colţ de piatră.

N-a fost uşor nici începutul de drum al echipei lui Nicolae Ţipă de pe şantierul combinatului de cauciuc „Zorile"-Jilava. Sînt cu totul zece oameni. Acum două-trei săptămîni nici nu se cunoşteau unul pe altul. Astăzi sînt un colectiv închegat. Au început chiar să se împrietenească.

Responsabilul echipei a venit direct din armată. Cînd a fost lăsat la vatră, a citit în ziar Apelul C.C. al U.T.M. şi s-a prezentat pe şantier. Gheorghe Niţu pare să fie cel mai tînăr din echipă, pentru că e cel mai scund şi are o faţă de copil. Dar nu-i aşa. În primul rînd are 18 ani şi apoi e brigadier cu stagiu — „veteran", cum i-a zis cineva în glumă — căci a lucrat deja un an la „Casa Scînteii". Cornel Agafiţa şi Victor Pietroi sînt cu 2—3 ani mai vîrstnici ca Niţu, dar în privinţa muncii pe şantier sînt doar începători. Primul a fost lăcătuş la fabrica „Ana Ipătescu", iar celălalt lucrător la abator. Şi ceilalţi membri ai echipei sînt veniţi din diverse întreprinderi. Mai zilele trecute, li s-a adăugat un tînăr înălţuţ, blond, firav, venit de la ţară, din comuna Viişoara, raionul Zimnicea. Il cheamă Ilie Neg şi are doar 16 ani.

În primele zile, lucrul a mers mai greu. Dar tovarăşul Ţipă, care în armată, pe lîngă militărie a învăţat şi cum se construiesc casele, împreună cu ajutorul comandantului brigăzii, a reuşit să ia lucrurile în mînă de la început. Fiecare a fost repartizat la o anume muncă şi un anume loc. El le-a arătat cum să folosească timpul la maximum.

Brigadierii sapă acum un dig în jurul unor rezervoare. Unora lopata nu le venea la îndemînă. Au început să se înveţe. Şi dacă în zilele de început abia-abia făceau norma, acum dau 130—140 la sută zilnic.

Brigadierii din echipa lui Ţipă s-au dovedit a fi tot oameni unul şi unul. Intr-o zi — era pe la ora 3 după masă — au sosit pe şantier 60 de vagoane cu pietre şi ciment vărsat. La descărcatul lor au fost repartizate mai multe echipe, printre care şi băieţii lui Ţipă. La ora 6, ora cînd se termină lucrul pe şantier, terminaseră şi ei de descărcat vagoanele încredinţate. Celelalte echipe mai lucrau. Două vagoane pline cu ciment vărsat stăteau neatinse. Dacă le-ar fi lăsat pe a doua zi, vagoanele ar fi intrat în locaţie şi şantierul ar fi trebuit să plătească o sumedenie de bani. Brigadierii lui Ţipă n-au stat pe gînduri.

— Haideţi, băieţi!

Şi, aşa obosiţi cum erau, s-au apucat să le descarce.

Asta se numeşte pe şantier „lupta împotriva locaţiei".

Uneori se întîmplă ca vagoanele să sosească noaptea. După o zi de muncă, brigadierii dorm obosiţi. Dar e de ajuns să li se dea de veste, că nu mai stau pe gînduri. Sar din pat, trag iute hainele pe ei şi fug spre vagoane ca să „lupte împotriva locaţiei".

...Începutul de drum nu-i uşor şi nu peste tot, nu în toate echipele şi brigăzile lucrurile stau ca la Ţipă. Mai sînt unii care o lasă pe tînjală cu munca. Alţii se sperie din primele zile şi pleacă. L-am intîlnit acolo pe un tînăr, Ioan Stoian, care venise doar de două zile. Cînd a văzut că şantierul nu prea seamănă cu o casă de odihnă, a predat hainele de brigadier, s-a îmbrăcat „civil" şi... pe-aci ţi-e drumul. Dar ca el sînt puţini. Majoritatea, marea majoritate a brigadierilor sînt hotărîţi să înfrîngă greutăţile şi să ducă la bun sfîrşit sarcina încredinţată.

Şi ce mîndreţe de combinat construiesc ei! Numai primele două secţii ale combinatului vor da anual aproape de şapte ori mai multe produse de cauciuc decît dă actuala fabrică „Zorile". Mai trebuie să ştiţi că actuala fabrică, după naţionalizare a fost mult lărgită. Pe vremea cînd ea aparţinea domnului Mira, fabricuţa producea cu cei 48 de muncitori ai ei doar 50—60 de tone anual. Întreaga fabrică „Mira" era mai mică decît oricare din secţiile viitorului combinat.

Brigadierii sînt de-abia la începutul drumului, dar ei, printre mormane de pămînt, printre schele şi ziduri, văd în depărtare, în viitor, ţinta: clădiri luminoase, hale uriaşe, în care lucrează mii de muncitori. Iar printre aceştia, desigur, mulţi vor fi purtat haina de brigadier...

DAN LAZARESCU

Biberonul

Pe şantierul de reconstrucţie al oraşului Galaţi, săpîndu-se fundaţiile noilor blocuri, se răscolesc temeliile vechi ale oraşului, descoperindu-se cu fiecare lopată semnele dezastrului pricinuit de război.

Viaţa oraşului de odinioară, cu tot ce a avut în ea omenesc, cu toată liniştea şi sensibilitatea ei, se ridică din gropile fundaţiilor ca un spectru. Clădirile de altădată, se înalţă şi acum cu exact aceleaşi forme, dar în contururi transparente.

Obiectele scoase acum din dărîmături se desprind din grămadă şi-şi ocupă fiecare locul: ligheanul îşi mai leagănă încă apa, la aparatul de radio se cîntă o romanţă, acordurile ei dulci ajungînd pînă la Dunăre, păhărelele pline de ţuică îşi exercită puterea de atracţie, farfuriile primesc în poală supa, o mamă cu şorţuleţ toarnă lapte cald în biberon.

Şi prin toate aceste viziuni de sticlă se proiectează imaginea în linii materiale, concrete, a şantierului, a cărămizilor scoase din dărîmături, a betonului care se toarnă, a benzilor transportoare, a brigadierilor.

ŞANTIERUL LA PRIMA VEDERE

Şantierul a apărut aproape subit, şi astăzi, după mai mult de o lună de la naştere, mai sînt gălăţeni care nu s-au învăţat cu priveliştea nouă a oraşului lor şi mai privesc încă cu stupefacţie minunea de dincolo de spărturile gardului de rogojini.

Şantierul e în centrul oraşului. Astăzi a fost duminică. Pînă la un pas de hotarul şantierului s-au plimbat de dimineaţă pînă seara îndrăgostiţii, cîntăreţii din muzicuţă, tinerii elevi cu mustaţa moale, dar straşnic croită, tinerele eleve, studenţii impunători şi babele curioase.

Şantierul este acela pentru care Podaşcă Gheorghe, brigadier cu nu ştiu cîte stagii şi cu nu ştiu cîte bravuri, a recrutat singur peste 30 de brigadieri.

Şantierul mai este şi acela pentru care într-o singură zi au venit în Galaţi 12 reporteri de la radio (dintr-o încurcătură de planificare între emisiuni, desigur).

Pe şantier lucrează peste 200 de tineri brigadieri din multe părţi ale ţării.

Pe şantier am întîlnit într-o echipă 8 băieţi dintr-un sat.

Pe şantier am avut emoţii.

Acesta este la prima vedere şantierul.

„DE CE MUNCIM AICI?"

I-a venit în cap unui brigadier — băiat vesel — să întrebe: „De ce muncim aici?". Şi i s-au dat zeci de răspunsuri, din toate părţile, de toate felurile.

Le-am ascultat şi le-am reţinut. Ecoul lor amplificat de sute de ori va repeta mereu:

— Pentru că trupele fasciste în retragere au semănat dezastru... au nimicit oraşul.

— Pentru că Galaţiul trebuie să fie mai frumos, mai solemn, mai viu de cum a fost.

— Pentru că ne-am pus în gînd ca peste 25 de ani, cînd vom veni în Galaţi, să ne scoatem căciulile şi să păşim cu respect pe străzile oraşului care va fi. Vom trece pe bulevardul acesta, unde este acum stiva de cărămizi şi el ne va purta pe trotuare largi, printre boschete şi printre zidurile clădirilor noastre drepte şi lucitoare, pînă jos la Dunăre, către care perspectiva bulevardului ne deschide o poartă.

SÎNTEM TOŢI DINTR-UN SAT

În şantier brigadierii sînt împărţiţi pe brigăzi şi echipe. Unitatea de măsură cea mai frecventă este echipa. În ea sînt cuprinşi 7—8 oameni.

Cînd pe şantier sînt de rezolvat probleme de planificare a muncii, pot fi auzite dialoguri ca acestea:

— E de săpat la blocul B. Ne-ar trebui o echipă.

— Păi, luaţi echipa lui „cutare".

— Avem de săpat ceva foarte repede.

— Atunci luaţi echipa I-a din brigada lui Podaşcă.

Dar uite că vrînd-nevrînd, am adus vorba despre băieţii din comuna Adam. Afară de Gheorghe Şchiopu, care e din Bălăbăneşti, toţi cei din echipa I-a sînt din comuna Adam, raionul Bereşti.

Am văzut pe şantier, la fiecare echipă nişte placarde pe care cineva scrisese cu creion albastru cum că echipa respectivă a cîştigat „atîţia" bani de om într-o zi de lucru, cifra dovedind tocmai hărnicia brigadierilor.

Aşa mi-au atras luarea aminte băieţii din comuna Adam.

M-am oprit la marginea gropii pe care o săpau. Unul oacheş a băgat de seamă şi a spus aşa, într-o doară, parcă pentru ai lui:

— Măi, daţi-i zor că a venit să ne fotografieze!

Ghicise.

Iată poza:

8 băieţi dintr-un sat...

Unul dintre ei aduce mai curînd a fată. Doar nişte fire de un galben prăfuit sînt în contrast cu trăsăturile lui. El e şeful echipei, îi zice Cioruţă Petru, e băiat potolit şi harnic. Se vede că mai are şi alte calităţi de vreme ce l-au ales ai lui şef de echipă.

Au primit haine de la şantier. Ei lucrează însă în cămăşi şi în izmene. Poate pentru că e prea cald? Poate pentru că lor li se pare că nu se face să strici salopeta...

În groapa pe care o sapă se spun multe glume. Se vorbeşte despre fetele din comuna Adam. Fără îndoială că fetele de la Adam sînt cele mai frumoase fete. Mai frumoase ca cele din Galaţi, deoarece despre acestea nu vorbesc băieţii din echipa I-a! Băieţii muncesc, vorbesc şi trag cu urechea la difuzoarele de pe şantier. Cîteodată, Cozma Vasile, ori Maziliu Gheorghe, ori altul roagă să se facă linişte.

— Ssst, da' mai tăceţi mă odată. Acuma trebuie să dea buletinul de ştiri!

Buletinul de ştiri şi radiojurnalul au devenit în zilele acestea pasiunea lor. Cînd staţia de radioamplificare închide emisiunea, Butunoi zice că difuzoarele s-au înecat pentru că a venit curentul cu gunoaie. El e priceput la toate...

CE S-A GĂSIT ÎN MOLOZ

Am fost şi sîntem martori entuziaşti la naşterea multor oraşe şi aşezări noi pentru oameni. Am văzut cum a răsărit în cîţiva ani Uricaniul minerilor de pe Jiu. Am văzut noul oraş al Hunedoarei înălţîndu-se la poalele pădurilor din munţii Poiana Ruscă, am văzut clipele zămislirii oraşului Victoria, am văzut atîtea cartiere noi, am văzut Valea Jiului presărată în întregime cu noi construcţii de locuinţe.

Faptul că din iarba unor locuri neumblate îşi făceau apariţia siluetele impunătoare ale unor noi oraşe, i-a înzestrat pe constructori cu febrilitate şi mîndrie.

La Galaţi sentimentele acestea se amplifică, fiind vorba de reconstrucţie, de simţămîntul omului care se vede în stare să recîştige cu prisosinţă tot ce i-a fost răpit.

Simţămîntul acesta se iveşte în brigadieri la fiecare lovitură de tîrnăcop, atunci cînd din moloz răsar urmele vechiului oraş.

Băieţii din Adam sapă o groapă pe locul unei clădiri dărîmate. La primele lovituri de tîrnăcop au ieşit din pămînt cioburile unei farfurii. Faptul i-a făcut să se adune în cerc şi să treacă din mînă în mînă descoperirea lor.

Mai tîrziu au dat peste o sticlă plină cu apă. Apa se mai păstra curată şi rece.

Au găsit apoi, într-un colţ, multe vase de bucătărie.

Au găsit piesele împrăştiate ale unui aparat de radio. El îi ajutase pe oameni să asculte veşti, să spere, să-şi înfrîngă sau să-şi aline deznădejdea.

Şi undeva, de-o parte, s-a găsit un biberon.

De ce oare băiatul care a găsit biberonul, băiat socotit voinic, a ridicat atunci cu atîta tremur obiectul acela mic?

Privind biberonul — prin care se reprezenta izvorul matern al vieţii — mi-am închipuit bomba ce dărîmase casa. Puse alături, ele înfăţişează cel mai copleşitor paradox.

Băieţii din echipa I-a au vorbit mult despre biberon. Au vorbit despre război în general, despre urmările lui şi discuţia s-a închis acolo unde Cozma le-a spus băieţilor că şi salciei cînd îi tai o rămurică îi creşte alta alături, mai frumoasă şi mai tînără.

Da, băieţii din Adam cred în mugurul pe care-l fac să crească. La urma urmei, pentru asta au venit.

Aci, pe acest loc, se va auzi din nou clinchetul de faianţă al farfuriilor.

„O romanţă" va umple din nou văzduhul.

Aci oamenii vor bea ţuică din păhărele de cristal.

Şi în sute de biberoane se va turna lapte pentru copii.

MIHAI GARANFIL

Lucrările Congresului Scriitorilor din R.P.R.

Ședința din dimineața zilei de 22 iunie

In ședința de vineri dimineața a Congresului Scriitorilor tov. **Al. Balaci**, a expus coraportul asupra traducerilor literare, iar tov. **Marcel Breslașu** coraportul cu privire la literatura pentru copii și tineret.

O delegație de pionieri a salutat Congresul și a recitat versuri vesele prin care cere scriitorilor cărți mai multe și mai bune pentru copii.

La discuții, a luat cuvîntul scriitorul **Ion Marin Sadoveanu.**

Scriitoarea **Veronica Porumbacu** a comunicat oaspeților străini aflați la Congres că li se pun la dispoziție cîteva culegeri fără pretenție antologică din poezia contemporană romînească, tradusă cuvînt cu cuvînt în patru limbi.

Ne mîndrim pe drept — a spus vorbitoarea — cu volumele cuprinzătoare (dar incomplecte) în maghiară și germană, la care au lucrat cei mai încercați poeți maghiari și germani din R.P.R. Ne uităm cu bucurie și dragoste la placheta rusă și cea gruzină a poeziilor lui Eminescu. Ne încălzește inima că peste ocean, Rafael Alberti lucrează la tălmăcirea lui Eminescu, că la Liège academicianul Robert Vivier va porni la traducerea cîtorva poeme, că poeți arabi au început să-l transpună în graiul lor, că poetul finlandez Arvo Turtiainen se gîndește la posibilitatea traducerii lui Eminescu.

Scriitorul **Hajdu Győző** a vorbit despre activitatea scriitoricească a tovarășului Nagy István.

Scriitorul **Al. Jebeleanu** a criticat conducerea Uniunii pentru faptul că nu cunoaște suficient viața literară de la Iași, Timișoara și din restul țării. Coraportul tov. Petru Dumitriu a fost rupt de problemele prozei noastre. Arătînd autocritic lipsuri ale revistelor „Scrisul Bănățean" și „Neue Literatur", vorbitorul a spus că nici presa literară de la centru nu le-a dat ajutor în problemele esențiale.

In cuvîntul său, scriitorul finlandez **Arvo Turtiainen** a spus:

Am plăcerea și onoarea să aduc la acest Congres salutul unor scriitori finlandezi, în special al acelor scriitori și artiști grupați în asociația „Kiila", care este foarte apropiată de mișcarea muncitorească.

Imi este cunoscut — a spus vorbitorul — că epopeea noastră națională populară „Kalevala" a fost tradusă în limba romînă și că opera nemuritoare a marelui nostru clasic Alexis Kivi, romanul „Cei șapte frați", care este o piatră de temelie a literaturii noastre, se traduce de asemenea în limba dvs. In ultimul timp am avut bucuria de a vedea în țara noastră, pentru prima oară în Scandinavia, nemuritoarea operă a lui Caragiale „O scrisoare pierdută" și, în același timp, și piesa „Ultima oră", datorată talentatului și regretatului dramaturg Mihail Sebastian. Să continuăm să muncim în acest fel și în ce privește promovarea literaturilor noastre contemporane.

Scriitorul **Octav Pancu-Iași** a spus în glumă: Ascultînd coraportul tovarășului Petru Dumitriu, în care o serie de colegi ca Shakespeare, Balzac, Eminescu, Flaubert, Tolstoi au fost ajutați în muncă printr-o adîncă analiză a operei lor — m-a cuprins totuși teama că unii dintre colegii noștri, cei care scriu pentru copii, ca Ion Creangă, Ispirescu, Petre Dulfu, o să rămînă neajutați. Dar zadarnică teamă... Au fost ei ajutați de coraportul tovarășului M. Breslașu despre literatura pentru copii și pentru asta îmi exprim recunoștința...

Vorbitorul a citat opere scrise pentru copii de Vl. Colin, N. Cassian, Gica Iuteș, C. Drăgoi, C. Gruia și alții. El a cerut ca forțe de frunte ale creației și criticii să se ocupe de problemele literaturii pentru copii.

Scriitorul **Mihu Dragomir** a arătat că una este prietenia creatoare a unor literați legați prin trăsături comune în creație — în această privință poeții clujeni de la „Steaua" au merite — și alta este grupul, spiritul de grup. In ambele luări de cuvînt ale lui V. Felea și A. Gurghianu s-au observat aceleași atacuri contra creației lui Dan Deșliu, E. Frunză, Șt. Iureș, cu insinuări că ar fi lipsiți de talent — ceea ce e cam mult — cu lipsa oricărei observații autocritice privitoare la platitudinile din versurile ce le aparțin.

Scriitorul **Hans Scherfig** a transmis Congresului un salut din partea micului popor al insulelor Feroe, în mijlocul căruia trăiește talentatul scriitor Wiliam Heinesen, și din partea scriitorilor progresiști din Danemarca.

După ce a subliniat că măreția unei literaturi nu depinde de dimensiunile țării, scriitorul danez a spus: „Basmele lui Creangă și ale lui Andersen sînt iubite atît de copiii danezi cît și de copiii romîni. Romanele lui Stancu și ale lui Andersen Nexö sînt cunoscute atît de cititorii danezi cît și de cititorii romîni. In ciuda deosebirilor extreme de climă, de limbă, de istorie, a deosebirilor în ceea ce privește forma politică a statului, popoarele noastre se înțeleg și se aseamănă și dacă ne cunoaștem mai bine, ne iubim".

Scriitorul **Radu Boureanu** a recunoscut lipsurile lucrării sale „Satul fără dragoste" și a arătat că nici redactorii de la „Viața Romînească" și E.S.P.L.A. nu l-au ajutat.

Literatura noastră nouă, noi toți, avem nevoie de îndrumarea partidului și de ajutorul criticii științifice.

Scriitorul **N. Tertulian** s-a declarat în dezacord cu intervențiile tov. Zaharia Stancu și Petru Dumitriu. El și-a consacrat prima parte a intervenției unor observații în legătură cu problema tipicului. Vorbitorul a criticat coraportul despre critica literară al tov. Paul Georgescu pentru că nu a emis nici măcar o singură considerație asupra acestei probleme vitale a criticii și teoriei literare, ca și asupra oricărei alte probleme estetice cît de cît importante. N. Tertulian a arătat că tipul literar este mult mai complex decît „generalitatea socială directă". La fel de dăunătoare este și hipertrofia singularului în crearea tipului literar.

Problema grupurilor — a spus vorbitorul — apare în întreaga ei gravitate atunci cînd adularea și elogiul reciproc iau forma îngăduinței față de opiniile și concepțiile greșite, a toleranței față de manifestări ideologice străine marxism-leninismului, a atitudinii amabile și cordiale față de abateri și erori de la linia orientării ideologice a literaturii de către partid.

Scriitorul **Mihai Beniuc**, care prezida ședința, a spus că tovarășii Ov. S. Crohmălniceanu și N. Tertulian au folosit cuvinte pătimașe la adresa tovarășilor Z. Stancu și P. Dumitriu. Vorbitorul a spus că „a putut oricine să vadă că totul se petrece aici liber", dar a cerut să nu se folosească expresii dure, izvorîte din neînțelegeri de grup.

Scriitorul **Asztalos István** s-a declarat de acord cu coraportul tovarășului Nagy István, arătînd că acesta a redat în linii mari rezultatele importante ale literaturii maghiare din R.P.R.

Asztalos István a subliniat necesitatea luptei concomitente și paralele împotriva negativismului și idilismului, prin oglindirea luptei dintre nou și vechi.

Scriitoarea **Maria Banuș** s-a ocupat pe larg de combaterea criticii dogmatice; ea a dat ca exemplu articolul tov. Traian Șelmaru pe marginea poeziei lui Cicerone Theodorescu, articol în care „sociologismul vulgar se întîlnește cu formalismul". Dar nu trebuie subestimat nici progresul vădit al criticii în aprecierea diferențiată și în aprofundarea fenomenelor literare, în rigurozitatea ei științifică. Desigur că influențele ideologice, străine marxism-leninismului trebuie depistate și combătute cu tărie — de dragul dezvoltării și înfloririi maxime a literaturii noastre puse în slujba poporului. Cred — a spus vorbitoarea — că atacurile personale care au avut loc aici sînt cu totul reprobabile, fie că vin dintr-o parte, fie că vin din cealaltă. Totodată însă cred că nu este drept, că nu este colegial să atribuim o greșeală sau alta din activitatea colegilor noștri critici numai spiritului de grup, numai unor motive personale.

Invocînd exemplul lui Cehov sau al lui Sadoveanu, vorbitoarea a susținut necesitatea ca scriitorul să folosească metoda documentării, care a apărut ca ridicolă în coraportul tov. Petru Dumitriu. Indiferent de cuvîntul cu care am numi-o, fără această acțiune elementară care e deplasarea, călătoria, luarea de contact direct, nemijlocit cu obiectul de cunoaștere, atît talentul cît și spiritul partinic își pierd suportul material, se rarefiază, se usucă.

Ședința din după-amiaza zilei de 22 iunie

In ședința de după-amiază a luat cuvîntul scriitorul **Mihnea Gheorghiu**, care a amintit importanța literaturii de evocare istorică și a libretului de operă. Comentînd apoi coraportul în legătură cu traducerile literare, vorbitorul a arătat că traducerile literare sînt și un act de prietenie între popoare, dar și între scriitorii diferitelor popoare. El a propus întărirea secției de traduceri a Uniunii scriitorilor.

Scriitorul **Francisc Bulhardt** a vorbit despre literatura germană din R.P.R. și mai ales despre poezia progresistă germană din țara noastră.

Scriitorul **G. Macovescu**, a cerut scriitorilor să contribuie cu scenarii literare valoroase la dezvoltarea cinematografiei noastre. Ocupîndu-se de problema adevărului în artă, vorbitorul a spus: Capacitatea de creație a unui artist militant se manifestă și în aceea că din noianul de fapte el descoperă adevărurile care slujesc cauza clasei muncitoare, pentru că în mod obiectiv numai acelea sînt adevăruri integrale. El a criticat schița „Șmecherul și lumea" de Sonia Larian, ca fiind negativistă. In încheiere, tov. G. Macovescu a calificat drept retrograde acele păreri care tind la desființarea criticii și teoriei literare.

Scriitorul **Titus Popovici** a insistat asupra consecințelor rele pe care le-a avut teoria dogmatică a reducerii tipicului la esența forței sociale. El a dat exemple din care reiese gîndirea dogmatică a unor elemente birocratice din edituri și alte instituții.

Scriitorul **A. E. Baconski** a spus că în coraportul lui Dan Deșliu despre poezie este banalizat peisajul poeziei noastre. Așa se întîmplă cu poeții M. Beniuc, V. Porumbacu, M. Banuș și E. Frunză, în legătură cu care se folosesc formulări asemănătoare. De cele mai multe ori versurile citate în sens pozitiv și cele în sens negativ sînt de egală valoare, de exemplu, în poezia lui E. Frunză.

Ocupîndu-se de problemele liricii realiste, A. E. Baconski a semnalat primejdia pentru poezie de a degenera, sub false auspicii realiste, în „versificare pedestră a faptului cotidian luat în totalitatea lui". El a dat o serie de exemple negative din poezia sa proprie cît și a poeților V. Porumbacu, Maria Banuș, Dan Deșliu. Comparînd poemul „Bălcescu" de Eugen Jebeleanu cu poezia lui Dimitrie Bolintineanu, A. E. Baconski a spus că poemul lui Jebeleanu nu folosește limbajul poetic modern ci este scris „ca la '48". Vorbitorul a cerut poeților să folosească mijloace poetice înalte.

Henri Peter Mathis a adus un salut călduros din partea scriitorilor suedezi.

Artista poporului **Lucia Sturdza Bulandra** a arătat că munca actoricească se întovărășește foarte îndeaproape și se bazează pe munca scriitorilor. Prin aceste cuvinte sincere — a spus d-sa — vreau să mulțumesc nu numai dramaturgilor, dar tuturor autorilor de poezie, nuvele, romancierilor, eseiștilor, criticilor, tuturor mînuitorilor condeiului care ne pun la dispoziție în cărțile lor comori de măiestrie ale sufletului omenesc.

Luînd cuvîntul din partea delegației franceze, scriitorul **Henri Pichette** a vorbit în cuvinte calde despre vocația poeziei.

Scriitorul **Marin Preda**, a criticat coraportul tov. D. Deșliu pentru că a subapreciat realizările poeziei noastre.

Vorbind despre literatura lui Petru Dumitriu, M. Preda a spus că ea atacă aproape totdeauna marile probleme și că autorul a reușit în unele lucrări să-și realizeze intențiile. Totuși, în nuvela lui P. Dumitriu „Aquarium", de pildă, se manifestă lipsa de îndrăzneală, reiese că individul e neputincios față de destinul clasei sale. Vorbitorul s-a referit de asemenea la lipsa de îndrăzneală din unele lucrări ale lui Francisc Munteanu și Nicolae Jianu, despre care a arătat că au și prețioase calități.

In legătură cu relațiile dintre scriitori, Marin Preda și-a exprimat dezacordul cu intervențiile scriitorilor Zaharia Stancu și Petru Dumitriu.

Vorbitorul a spus apoi că dacă unui critic literar nu-i place o lucrare de-a scriitorului, iar lucrarea e totuși bună, criticul literar adevărat își va schimba părerea.

Scriitorul **Alfred Margul Sperber** a vorbit despre anumite rezultate pozitive, succese concrete, dobîndite de literatura germană din R.P.R. în decursul ultimilor ani. In editurile din Romînia au apărut numai în cursul anilor 1949—1954 peste 1000 titluri de cărți în limba germană, cu un tiraj de peste 3 milioane exemplare. Vorbitorul s-a oprit asupra cîtorva cărți deosebit de semnificative pentru această dezvoltare, arătînd că poeți și scriitori, vîrstnici și tineri, participă cu același avînt la crearea unei literaturi germane în R.P.R. cît se poate de îmbucurătoare din punct de vedere artistic.

Scriitorul **Ion Vitner** a subliniat însemnătatea pentru activitatea actuală și viitoare a celor două documente de partid apărute în preajma Congresului, documente privind direct creația și activitatea literară și care atrag atenția asupra primejdiei liberalismului.

Regret — a spus vorbitorul — că în cadrul evenimentelor care au precedat publicarea acestor documente eu am jucat un rol negativ, am vădit confuzie ideologică, neprincipialitate și atitudine lipsită de reflecție partinică. El a mulțumit partidului pentru critica făcută.

Scriitorul **Vicu Mîndra** a insistat asupra cîtorva probleme ale criticii dramatice.

C. SINCU

La împlinirea a cinci ani de activitate a Teatrului Tineretului

C. Sincu
director al Teatrului Tineretului

Cinci ani din viața unui teatru nu înseamnă foarte mult ca timp material. Dacă însă cineva ar fi urmărit an cu an, vreme de cinci ani, drumul parcurs, drum care a trecut prin atîtea greutăți, dibuiri, încercări, greșeli, izbînzi, ar constata că s-au înfăptuit destul de multe lucruri pentru ca acest început să merite pe deplin a fi sărbătorit.

Teatrul Tineretului a luat ființă în iunie 1951, colectivul fiind format din actori ai Teatrului Național, la care s-au adăugat, treptat, absolvenți ai Institutului de teatru. Acest teatru nou înființat în anii puterii populare, avea să urmeze tradițiile „Teatrului Comsomolului Leninist" din Moscova și ale „Teatrului tînărului spectator" din Leningrad, luîndu-și misiunea nobilă de a fi unul din factorii cei mai de seamă în educarea tineretului patriei noastre. Teatrul nu s-a impus însă de la început în fața publicului din pricina lipsei de experiență, lipsei unui repertoriu specific și a unui local adecuat (Sala Sf. Sava).

Una din principalele probleme ale unui teatru și mai ales ale unui teatru de tineret este repertoriul. Acesta trebuie să constituie cartea de vizită a teatrului, profilul său; repertoriul trebuie să ofere tinerilor spectatori opere educative, variate și valoroase. In această privință ar fi interesant de urmărit repertoriul Teatrului Tineretului de la începutul activității sale și pînă acum, mai ales în preajma sărbătoririi a cinci ani de activitate. Dacă în 1951 Teatrul Tineretului și-a început activitatea cu piese moștenite de la Teatrul Național: „Dealul vrăbiilor" și „Inșir-te mărgărite", această moștenire valabilă nu a fost îmbogățită și cu alte piese noi originale, sovietice și clasice. Căci „Student în anul III", „Un flăcău din orașul nostru", deși piese legate de profilul teatrului, nu constituiau totuși un repertoriu propriu zis. Lipseau piesele originale și clasice semnificative, care să complecteze configurația repertoriului.

Cîștigînd experiență din greșelile și încercările celor trei ani, adînc pătrunși de însemnătatea acestui teatru, de rolul său educativ, precum și de cele mai înaintate idei ale contemporaneității, înțelegînd necesitatea unei cotituri substanțiale din punct de vedere ideologic și artistic, am pornit la alcătuirea unui repertoriu specific de calitate, care să valorifice în același timp atît forțele artistice consacrate, cît și tineretul teatrului. Astfel, în stagiunea 1954—1955 am prezentat „Drumul soarelui" de Virgil Stoicnescu, „Libelula" de M. Baratașvili, „Hoții" de Fr. Schiller, „David Copperfield" de Ch. Dickens, „Ani de pribegie" de A. Arbuzov. In stagiunea 1955—1956 am montat „Preludiu" de tînăra și talentata scriitoare Ana Novac, „Zorile Parisului" de Tudor Șoimaru, „Cei de mîine" de Lucia Demetrius. Observăm astfel că, dacă în anii 1954—1955 am pus o singură piesă originală, în schimb în 1955—1956 am prezentat trei dintre cele mai semnificative piese romînești legate de profilul teatrului nostru. Pentru viitor, această proporție nu trebuie să scadă, deoarece considerăm ca o sarcină fundamentală a teatrului grija deosebită față de dramaturgia originală. Promovînd dramaturgia originală vom reflecta de pe scenă cele mai arzătoare probleme care frămîntă tineretul nostru de azi, creînd astfel adevărate documente ale epocii pe care o trăim.

Educarea tineretului presupune lărgirea multilaterală a orizontului cultural; dorind să-i apropiem pe tinerii spectatori de cele mai valoroase lucrări ale literaturii universale, am prezentat în această stagiune capodopera scriitorului rus Lev Tolstoi „Cadavrul viu" și prezentăm în cinstea aniversării teatrului, una din cele mai cunoscute și iubite comedii ale lui Shakespeare „Mult zgomot pentru nimic". Repertoriul pe care l-am ales ne-a dat putința valorificării unor actori de seamă cărora, în primii trei ani, vechiul repertoriu nu le-a dat posibilitatea unor adevărate creații. Dacă vom parcurge de curiozitate filele programelor teatrului și ne vom aminti rolurile interpretate, ne vom da seama că atît V. Valentineanu, Al. Critico, A. Pop Marțian, cît și alți fruntași ai teatrului nostru, nu numai că au făcut parte din distribuții, dar au și realizat adevărate creații. Alături de actorii cu experiență ai teatrului, au fost promovate o serie de tinere și viguroase talente ca: Olga Tudorache, Liliana Țicău, Florin Vasiliu, Vasile Nițulescu, Eugenia Marian, Ion Ciprian, Mircea Ipate Mareș, Gh. Oprina, Ion Mitrici — pictor scenograf — și alții.

In grija și preocuparea noastră permanentă de a ridica nivelul artistic al tinerelor talente, un prețios aport și-au dat actorii noștri fruntași care cu dragoste și atenție părintească se preocupă de creșterea tinerelor mlădițe ale teatrului. Voi da doar două exemple: cînd Florin Vasiliu a fost distribuit în dificilul rol al lui Spiegelberg din Hoții, maestrul Critico a discutat îndelung cu el. Dar îndrumările sale nu s-au limitat numai în timpul repetițiilor, ci în orele libere, în pauzele spectacolelor, tovarășul Critico, cu pasiune și dragoste l-a ajutat pe tînărul actor să realizeze cu succes acest rol greu, care necesită nu numai talent, ci și multă maturitate și experiență.

Tovarășul V. Valentineanu, în afară de grija și interesul permanent ce-l poartă tinerelor mlădițe ale teatrului, a avut două întîlniri cu aceștia în care le-a vorbit despre munca asupra rolului, despre actorii mari din trecut, despre disciplina care trebuie să domnească în teatru, despre pasiunea pentru profesiune.

Una dintre cele mai de seamă realizări înfăptuite la Teatrul Tineretului în ultimii doi ani este sudarea colectivului nostru care merge din ce în ce spre omogenizare. Astăzi, „vîrstnicii" și „bobocii" din Teatrul Tineretului, sînt una, toți sînt însuflețiți de același țel măreț: făurirea unui teatru de cea mai bună calitate.

Ca rezultat al acestei omogenizări a colectivului, a sudurii ce se realizează din ce în ce mai mult, s-a înlăturat în cea mai mare parte indisciplina și neregulile atît de dăunătoare bunului mers al activității. Noi considerăm că ultimele două stagiuni au marcat o cotitură în activitatea Teatrului Tineretului. Rezultatele stagiunii 1954—1955, care au înregistrat începutul cotiturii noastre, au fost posibile și prin crearea noilor condiții de desfășurare a muncii colectivului Teatrului Tineretului, într-un sediu corespunzător, frumos amenajat și bine utilat.

Un alt aspect demn de a fi relevat este faptul că s-a reușit să se obțină o rodnică colaborare între regizorii maturi ai teatrului: C. Sincu, N. Massim, G. Dem Loghin. Astfel, distribuirea rolurilor, concepția asupra spectacolului, precum și toate celelalte probleme artistice care se pun pentru realizarea unui spectacol sînt îndelung frămîntate în cadrul colectivului nostru, urmînd ca ultimul cuvînt să-l aibă, bineînțeles, regizorul căruia i s-a încredințat spectacolul.

In același timp, colaborarea dintre pictorii scenografi și regizori dă rezultate din ce în ce mai îmbucurătoare. Una din preocupările noastre permanente este ca pentru o cît mai deplină creștere a calității artistice să realizăm o cît mai strînsă unitate a concepțiilor regizorale cu cele ale pictorilor scenografi, scopul final fiind armonia perfectă a spectacolului. Căci una din marile năzuințe ale noastre este nu numai ridicarea necontenită a nivelului artistic al montărilor, ci și lupta pentru a se ajunge la un stil propriu al Teatrului Tineretului.

Pe această linie a colaborării dintre regizori, pictori scenografi și pictori de costume, au mers tovarășii Massim, M. Rubingher și Cella Voinescu în montarea spumoasei comedii a lui Shakespeare „Mult zgomot pentru nimic". Creatorii acestui spectacol au recurs la sistemul unui singur decor cu o cortină și draperii care marchează schimbarea tablourilor și a locurilor de acțiune.

Ceea ce n-am reușit să facem pînă acum — și aici este numai vina noastră — este promovarea tinerilor regizori cărora pînă acum nu le-am încredințat punerea în scenă a vreunui spectacol. Problema promovării tinerilor regizori rămîne total deschisă și ea va trebui rezolvată cu toată seriozitatea, în timpul cel mai scurt posibil.

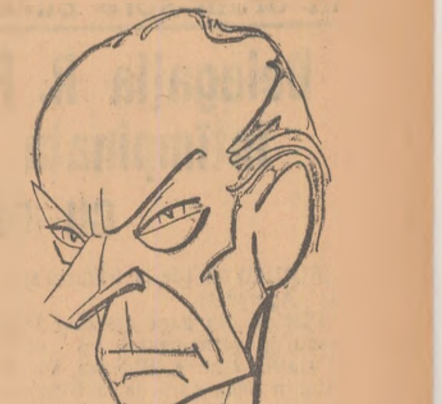
Etapa la care a ajuns azi Teatrul Tineretului ne-a oferit condiții prielnice înființării unui cerc de creație al cărui principal scop este ridicarea măiestriei noastre artistice, pentru obținerea unor spectacole la un nivel cît mai ridicat, atît prin înnoirea, îmbogățirea și cultivarea spiritului creator al colectivului, cît și prin lărgirea orizontului lui cultural, ideologic și profesional. Imbinarea în spectacolele noastre a valoroasei experiențe a cadrelor vîrstnice, cu elanul năvalnic al celor tineri, tinzînd către o artă nouă, plină de avînt și de sinceritate, profund umană, simbol al vieții noi, cercul de creație este menit să îndeplinească aceste țeluri, contribuind la sudarea colectivului, la strîngerea unor legături creatoare, prietenești, la dezvoltarea simțului de răspundere în crearea spectacolelor. In cadrul acestui cerc, în afară de discuțiile interne legate de problema producției noastre în care analizăm interpretările, regia spectacolului și scenografia, am organizat conferințe însoțite de cît mai bogate și variate ilustrații, despre teatrul antic, clasic și modern, literatură, artă plastică, muzică etc. ținute de diferite personalități din lumea noastră artistică și culturală: acad. prof. Tudor Vianu, acad. prof. N. Oțetea, prof. Eugen Schileru și prof. Valentin Silvestru. Pentru viitor, ne propunem să dăm și mai mare extindere acestui cerc, în care să dezbatem cele mai actuale probleme de creație.

Ni se reproșează că nu ne-am ocupat suficient și că n-am depus toate strădaniile ca să oferim micilor spectatori și alte piese în afară de „David Copperfield". E just. Dar acest lucru nu va fi posibil cît timp Ministerul Culturii nu va izbuti să ne ajute să înființăm un teatru de copii, căci, repetăm, nu trebuie să se înțeleagă greșit specificitatea Teatrului Tineretului, care este destinat în primul rînd tineretului. Deci una din sarcinile de viitor și de cea mai mare urgență și importanță este găsirea unui local adecuat pentru înființarea mult așteptatului teatru pentru copii.

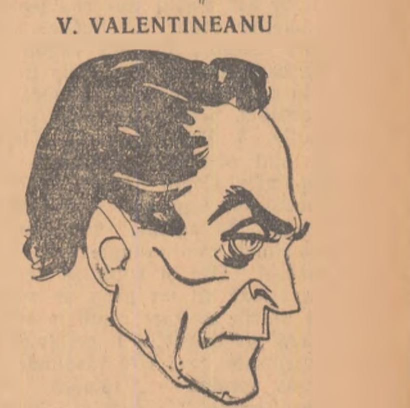
Ar mai fi multe de spus despre realizările teatrului, despre problemele lui, despre lucruri care rămîn încă de rezolvat. Noi nu am făcut aici decît o trecere în revistă a cîtorva din problemele care ni s-au părut importante pentru creația noastră.

Considerăm că unul din principalele scopuri ale Teatrului Tineretului este creșterea, formarea, promovarea tinerelor talente, care vor duce mai departe flacăra vie a teatrului romînesc. Strădania noastră permanentă nu se va ostoi o clipă, căci aceasta este și una dintre cele mai nobile misiuni ale noastre. Repertoriul teatrului dă putință tineretului să joace roluri mari, variate, importante, uneori chiar foarte grele, ceea ce îl ajută să se afirme, să crească și să capete o bogată experiență.

Pornind cu stagiunea 1954-1955, care a înregistrat începutul cotiturii noastre, fiecare premieră a fost un pas înainte pe drumul pe care pășim cu încredere, în nădejdea că vom înregistra mereu noi succese, că vom face un teatru care să promoveze cele mai înalte și mai nobile idei, un teatru demn de minunatele timpuri pe care le trăim.

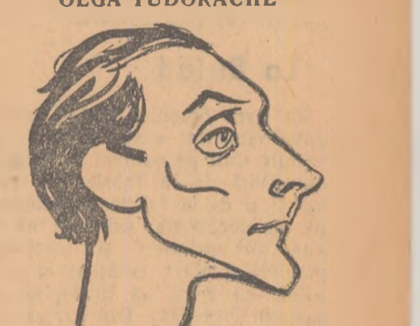
V. VALENTINEANU

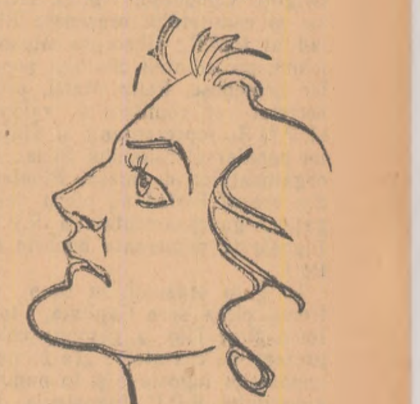
AL. CRITICO

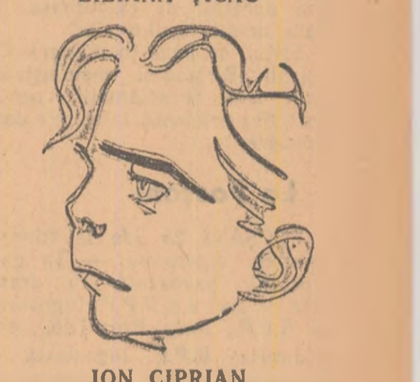
OLGA TUDORACHE

FLORIN VASILIU

LILIANA ȚICAU

ION CIPRIAN

VASILE NIȚULESCU

Desene: *CIK DAMADIAN*

Noul program al turneului Teatrului Academic de Artă (M.H.A.T.)

Intrucît turneul în R. P. Bulgaria s-a prelungit cu o zi, Teatrul Academic de Artă din Moscova (MHAT) va sosi în țara noastră în ziua de 27 iunie. In legătură cu aceasta programul turneului va fi următorul: în București vor avea loc în zilele de 27 și 28 iunie, la ora 19.30 spectacole cu piesa „Orologiul Kremlinului" de N. Pogodin; în zilele de 29 iunie ora 19.30, 1 iulie ora 11, 7 iulie ora 19.30 și 8 iulie, ora 10, cu piesa „Roadele învățăturii" de Lev Tolstoi; în zilele de 30 iunie, 2 iulie și 9 iulie la ora 19.30 spectacole cu piesa „Trei surori" de Cehov, iar în zilele de 1 și 8 iulie ora 19.30 fragmente din piesele „Anna Karenina" de Lev Tolstoi și „Suflete moarte" de Gogol.

Spectacolele vor avea loc pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.

In orașul Cluj spectacolele vor avea loc astfel: în zilele de 3 și 4 iulie ora 19.30 piesa „Orologiul Kremlinului" de M. Pogodin, 5 și 6 iulie, ora 19.30 piesa „Trei surori" de Cehov, 6 iulie, ora 11, fragmente din piesele „Anna Carenina" de Lev Tolstoi și „Suflete moarte" de Gogol. Spectacolele vor avea loc în sala Teatrului Național din localitate.

In timpul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră Teatrul Academic de Artă „Maxim Gorki" (MHAT) va prezenta și spectacolul cu piesa „Trei surori" de A. P. Cehov.

Din distribuție fac parte artiști ai poporului ai U.R.S.S. V. I. Stanitin (Prozorov Andrei Sergheevici), K. N. Elanskaia (Olga), A. K. Tarasova (Mașa), B. N. Livanov (Solionîi Vasili Vasilievici) A. N. Gribov (Cebutîkin Ivan Romanovici), artiști ai poporului ai R.S.F.S.R. A. I. Stepanova (Irina), V. A. Orlov (Kulîghin Feodor Ilici), M. P. Bolduman (Verșinin Alexandr Ignatievici), P. V. Massalski (Tuzenbach Nicolai Lvovici), V. V. Belokurov sau A. M. Komissarov (Rode Vladimir Karlovici), V. A. Popov (Ferapont) și artiștii emeriți ai R.S.F.S.R. A. P. Gheorghievskaia (Natalia Ivanovna), M. I. Puzîreva (Anfisa).

Fotografia noastră surprinde un moment din spectacolul cu „Trei surori" în distribuția Teatrului Academic, a cărui regie este semnată de V. I. Nemirovici-Dancenko,—artist al poporului al U.R.S.S., N. N. Litovțeva — artistă a poporului a R.S.F.S.R. și I. M. Raevski — artist al poporului al R. S. S. Bielorusă.

O sarcină grea, dar plină de satisfacții și bucurii înalte

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților ridică în fața cadrelor didactice din institutele de învățămînt superior probleme deosebit de importante.

O problemă din cele mai acute este aceea a rolului cadrelor didactice în educarea comunistă a studenților. Activitatea didactică în institutele de învățămînt superior constituie un proces complex, în care munca de transmitere a cunoștințelor și asigurarea succesului se îmbină strîns cu munca de educație a viitorului constructor al socialismului. Nu poate fi concepută transmiterea cunoștințelor din diferite domenii ale științei, fără pasiune și înflăcărare pentru educarea studenților în spiritul adevărului științific, fără a fi însuflețit de grija pentru formarea unei concepții științific-materialiste la studenți, pentru educarea lor în spiritul unei înalte conștiințe cetățenești și patriotice. Or, așa cum se arată pe drept cuvînt în Hotărîrea Biroului Politic, latura educării studenților preocupă în mică măsură multe din cadrele noastre didactice. Există la unele cadre didactice părerea greșită că educarea comunistă a studenților ar fi sarcina exclusivă a organizațiilor obștești, a catedrelor de științe sociale. În realitate, procesul formării intelectualității noastre de mîine nu poate fi compartimentat în discipline care au rol educativ și altele care nu pot îndeplini acest rol. Toate disciplinele științifice care se predau în institutele noastre de învățămînt superior pot și trebuie să contribuie la formarea concepției științifice despre lume a studenților, la educarea acestora în spiritul muncii creatoare — sensul cel mai înalt al omului societății socialiste.

Ceea ce variază este forma, mijloacele specifice prin care fiecare disciplină contribuie la atingerea acestui scop unic. Găsirea acestor forme sau mijloace specifice va duce totodată la creșterea interesului studenților pentru însușirea cunoștințelor, la sporirea eficacității lor. Studentul va înțelege pe această cale nu numai caracterul științific al acestor cunoștințe, necesitatea însușirii lor, dar și rolul științei pentru transformarea revoluționară a societății, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Un rol important în educarea studenților au fără îndoială cadrele de științe sociale. Predarea creatoare a științei marxist-leniniste, explicarea realității cu ajutorul și prin prizma învățăturii marxist-leniniste, lichidarea dogmatismului, predarea într-un mod viu și interesant a celor mai actuale probleme teoretice și practice, rezolvarea tuturor acestor sarcini care stau în fața cadrelor ce lucrează în domeniul științelor sociale va spori eficacitatea instructivă și educativă a tuturor științelor sociale.

O latură însemnată a procesului de educație care trebuie să stea permanent în atenția cadrelor didactice este și aceea a comportării morale a studenților, a atitudinii lor în afara orelor de învățămînt. Profesorului nu-i mai poate fi indiferent modul în care studenții se comportă unii față de alții, atitudinea lor pe stradă, la spectacole etc. Fără a se transforma într-o dădăceală moralizatoare, este necesar ca în activitatea lor cadrele didactice să lămurească cu răbdare, cu grijă dar și cu exigență pe studenți că tinerețea nu are nimic comun cu sfidarea atitudinii cetățenești a bunei cuviințe. Totodată este necesar să se acorde o mai mare atenție formării atitudinii de luptă curajoasă cu greutățile, dezvoltării entuziasmului și îndrăznelii la studenți.

Importanța intensificării educației comuniste a studenților, a lichidării slăbiciunilor existente a cadrelor didactice în această direcție este cu atît mai mare cu cît presiunea rămășițelor claselor exploatatoare se îndreaptă acum în mod deosebit în domeniul ideologic.

O cerință a traducerii în viață a sarcinilor ce revin cadrelor didactice din Hotărîrea Biroului Politic este organizarea schimbului de experiență între catedre cu privire la diferitele forme de educare a studenților în cadrul procesului de învățămînt și în afara lui, este studierea și generalizarea experienței pozitive a catedrelor, de către institutele de învățămînt superior și organele Ministerului Invățămîntului.

Totodată, o mai strînsă legătură a cadrelor didactice cu masa studenților, cu organizația U.T.M. și cu viitoarele asociații studențești, o mai adîncă cunoaștere a preocupărilor și nevoilor studenților constituie condiții esențiale pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a activității cadrelor didactice la formarea intelectualității noi.

Sarcina creării și educării cadrelor de specialiști necesare construirii socialismului în țara noastră este o sarcină grea dar plină de satisfacții și bucurii înalte. Nimic nu poate egala satisfacția pe care o simte un cadru didactic atunci cînd vede sau aude că studentul cu care a muncit el s-a achitat cu cinste de sarcinile încredințate de partid în lupta pentru făurirea socialismului în țara noastră.

Iată de ce cuvîntul partidului adresat cadrelor didactice din învățămîntul superior va da acestora fără îndoială un nou avînt în opera de formare a noilor detașamente de cadre, constructori înflăcărați ai socialismului.

RADU FLORIAN
lector universitar

In drum spre Bucureşti

Delegaţia R. P. F. Iugoslavia întîmpinată pretutindeni cu căldură

BIRLAD 23 (de la trimisul special Agerpres).

Plecind din gara oraşului Iaşi, trenul guvernamental s-a oprit în staţiile Ciurea, Bîrnova, Buhăeşti. In mica gară de la Bîrnova, o mare mulţime de locuitori a întîmpinat trenul guvernamental. Numeroşi copii cu buchete de flori aşteaptă în faţa vagonului din care coboară tov. Iosip Broz-Tito cu soţia, ceilalţi conducători iugoslavi, precum şi tovarăşii P. Borilă, A. Bunaciu şi St. Cleja. Ei sînt imediat înconjuraţi de populaţie. Copiii oferă flori conducătorilor iugoslavi şi îi îmbrăţişează. Se aclamă în cinstea prieteniei romino-iugoslave. Tovarăşul Tito şi soţia sa se fotografiază cu un grup de copii. La urările pe care copiii le adresează preşedintelui Iugoslaviei şi soţiei sale, tov. Tito răspunde în limba romînă: „Trăiască pionierii romîni!" Aceste cuvinte sînt întîmpinate cu puternice aplauze de locuitori. Din mulţime a păşit un bătrîn care se adresează tovarăşului Tito: „Ne pare rău că nu mai puteţi sta la noi, dar ştim că vă aşteaptă întreaga ţară".

Pe tot parcursul, muncitorii de la căile ferate, şi numeroşi ţărani din satele apropiate, au salutat delegaţia guvernamentală a R.P.F. Iugoslavia. Chiar atunci cînd trenul oficial avea opriri de scurtă durată într-o clipă se adunau în faţa ferestrelor vagoanelor cu care călătoreşte tovarăşul I. B. Tito, grupuri de oameni care în cuvinte simple, dar prieteneşti salutau delegaţia ţării prietene în ţara noastră.

La Birlad

In gara oraşului Bîrlad trenul guvernamental a stat aproape 10 minute. Mii de oameni ai muncii, muncitori de la fabrica de rulmenţi şi de la fabrica de confecţii din localitate, salariaţi de la alte întreprinderi şi instituţii, pionieri, şcolari, cetăţeni ai oraşului, au venit să întîmpine pe oaspeţii iugoslavi. Din partea autorităţilor locale au venit tov. Grigore Cimpoeşu, prim secretar al comitetului orăşenesc Bîrlad al P.M.R., Gheorghe Muscelеanu, preşedintele Sfatului popular orăşenesc, Petre Matei, prim secretar al comitetului raional al P.M.R., reprezentanţi ai Sfatului popular al raionului Bîrlad, ai organizaţiilor de masă. Pionierii din oraşul Bîrlad au oferit delegaţiei guvernamentale a R.P.F. Iugoslavia numeroase buchete de flori.

In gara oraşului, în timp ce trenul pleca spre Capitala, tov. Iosip Broz-Tito, a răspuns celor prezenţi cu cuvintele: „In numele popoarelor iugoslave şi în numele guvernului R.P.F. Iugoslavia, vă mulţumesc călduros pentru primirea deosebit de călduroasă pe care ne-aţi făcut-o aici".

Trenul se pune în mişcare. Cetăţenii Bîrladului manifestează prin urale şi aclamaţii, pentru întărirea prieteniei între cele două popoare.

La Focşani

FOCŞANI 23 (de la trimisul special Agerpres). — In gara Focşani, pavoazată cu drapelele de stat ale R.P.F. Iugoslavia şi R.P.R., Iosip Broz-Tito, preşedintele R.P.F. Iugoslavia şi persoanele care îl însoţesc în vizita pe care o fac în ţara noastră, au fost întîmpinaţi de mii de cetăţeni. Pe peronul gării se aflau tov. Mihai Creţu, prim secretar al comitetului raional Focşani al P.M.R., Anton Fieraru, prim secretar al comitetului orăşenesc Focşani al P.M.R., Anton Rădneanu, preşedintele comitetului executiv al Sfatului popular orăşenesc, şi alţi reprezentanţi ai organizaţiilor de masă şi de stat locale. La oprirea trenului special, un grup de pionieri a oferit preşedintelui Iosip Broz-Tito, şi celorlalţi tovarăşi din conducerea guvernului iugoslav şi a Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia buchete de flori. In timpul opririi trenului pe peron domnea o vie animaţie. Au răsunat calde urări: Trăiască prietenia frăţească între poporul romîn şi popoarele iugoslave! Trăiască Iosip Broz-Tito, secretar general al C.C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia!

De la fereastra vagonului preşedintele Tito a rostit o scurtă cuvîntare: „Sîntem impresionaţi de primirea caldă făcută delegaţiei noastre pe întregul traseu de la intrarea în ţara dv. — a spus tov. I. B. Tito. Noi mergem la Bucureşti pentru ca împreună cu conducătorii Republicii Populare Romîne să întărim şi mai mult prietenia între popoarele noastre.

Văd după feţele voastre, că acest lucru vă bucură. Pot să vă spun că şi popoarele iugoslave se bucură. Vă urez deplin succes în construirea viitorului vostru fericit — socialismul".

La Buzău

BUZAU 23 (de la trimisul special „Agerpres"). — Sîmbătă la ora 22,30 trenul special în care călătoresc preşedintele Iosip Broz-Tito, soţia sa, şi ceilalţi membri ai delegaţiei guvernamentale iugoslave au sosit în gara Buzău.

Pe peronul gării se aflau reprezentanţi ai organizaţiilor de partid şi ai organizaţiilor de masă, mii de oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile oraşului Buzău, elevi şi pionieri, care au primit pe oaspeţi cu îndelungi şi entuziaste aclamaţii.

Erau prezenţi tovarăşii Gheorghe Adam, prim secretar al comitetului raional Buzău al P.M.R. Marin Simionescu, secretar al comitetului orăşenesc Buzău al P.M.R., Gheorghe Popescu, preşedintele Sfatului popular orăşenesc Buzău, Ion Moşescu, preşedintele Sfatului popular raional Buzău.

In gara Buzău, în faţa unei mari mulţimi de oameni, tovarăşul Tito a făcut următoarea declaraţie: „Vă salut călduros în numele delegaţiei şi vă mulţumesc pentru primirea frumoasă pe care ne-o faceţi. Ne pare foarte bine că dumneavoastră nutriţi prietenie faţă de Iugoslavia, după cum arată această manifestaţie. Ea este încă un semn al întăririi continue a prieteniei dintre ţările noastre. Cînd ne vom întoarce în Iugoslavia, vom povesti poporului nostru cîtă simpatie am găsit aci faţă de ţara noastră.

Ne întoarcem acum dintr-o altă ţară, din Uniunea Sovietică, unde de asemenea am fost primiţi cu căldură şi unde am făcut o faptă mare semnînd cele două declaraţii.

Venim în ţara voastră la invitaţia guvernului vostru şi ne bucurăm, pentru că dorim ca rezultat al acestei vizite, relaţiile noastre să fie mai bune decît au fost vreodată. Noi ştim ce doriţi dumneavoastră cel mai mult: doriţi pacea. Şi noi, care sîntem răspunzători în faţa popoarelor noastre vom face totul ca să asigurăm pacea.

Doresc poporului muncitor din această regiune mult succes în muncă".

Aplauze furtunoase au subliniat cuvintele spuse de tovarăşul Tito.

Preşedintelui Tito şi soţiei sale precum şi celorlalţi membri ai delegaţiei li s-au oferit buchete de flori.

La ora 22,40, trenul special însoţit de aplauze a părăsit gara Buzău.

Manifestări în cadrul Săptămînii prieteniei dintre elevii romîni şi sovietici

In cadrul Săptămînii prieteniei dintre elevii romîni şi sovietici, sîmbătă seara la Casa Prieteniei Romino Sovietice A R L U S a avut loc o reuniune a prieteniei romino sovietice pentru tineretul din şcolile medii din Capitală.

Cuvîntul de deschidere al reuniunii a fost rostit de V. Maximilian, artist al poporului din R.P.R. care a vorbit despre legăturile de prietenie dintre elevii din ţara noastră şi elevii sovietici.

A urmat un program muzical şi filmul „Poemul Pedagogic".

(Agerpres)

TELEGRAME

Tovarăşului Kliment Efremovici Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA

Părăsind ţara dumneavoastră prietenă, vreau să vă exprim dumneavoastră, tovarăşe preşedinte, şi prin intermediul dumneavoastră, şi Prezidiului Sovietului Suprem şi guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, şi în egală măsură şi popoarelor sovietice în numele tuturor membrilor delegaţiei guvernamentale iugoslave şi în numele meu personal recunoştinţa caldă pentru ospitalitatea cordială ce ne-a fost acordată în cursul vizitei în Uniunea Sovietică. Primirea ce ne-a fost făcută şi atenţia pe care am întîlnit-o la conducătorii sovietici şi în rîndurile păturilor populare celor mai largi, nu numai că se vor întipări pentru mult timp în memoria noastră, dar ne-au încredinţat totodată că popoarele sovietice nutresc faţă de ţara şi faţă de poporul nostru, aceleaşi sentimente de prietenie pe care le nutresc faţă de ele şi popoarele Iugoslaviei.

Cu acest prilej vreau de asemenea să subliniez sentimentul de satisfacţie pentru faptul că convorbirile dintre delegaţiile guvernelor noastre au dat asemenea rezultate rodnice şi au constituit un imbold pentru întărirea continuă a colaborării prieteneşti şi multilaterale dintre cele două ţări ale noastre. Intărirea unei astfel de colaborări va fi fără îndoială folositoare nu numai popoarelor noastre ci de asemenea va putea servi în mod util cauza socialismului, a progresului şi a păcii în lumea întreagă.

Mă folosesc de acest prilej, tovarăşe preşedinte, pentru a transmite dumneavoastră şi soţiei dumneavoastră calde salutări din partea mea şi din partea soţiei mele şi de a vă exprima cele mai bune urări pentru înflorirea continuă a marei şi minunatei dumneavoastră ţări.

Ungheni, 23 iunie

IOSIP BROZ-TITO

Tovarăşului Nikolai Aleksandrovici Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U. R. S. S.

MOSCOVA

In momentul cînd părăsesc măreaţa şi minunata dv. ţară vreau să vă mulţumesc dv. tovarăşe preşedinte al Consiliului de Miniştri, din partea mea personal şi în numele celorlalţi membri ai delegaţiei guvernamentale a R.P.F.I. pentru ospitalitatea deosebit de caldă care ne-a fost acordată în cursul vizitei noastre în Uniunea Sovietică şi să vă rog să exprimaţi aceste sentimente guvernului şi popoarelor U.R.S.S.

Vizita noastră a făcut cu putinţă exprimarea acelor profunde sentimente prieteneşti pe care popoarele noastre le nutresc în mod reciproc unul faţă de altul şi care se bazează îndeosebi pe lupta comună şi sîngele vărsat în comun în ultimul război mondial şi pe ataşamentul nostru comun faţă de idealurile socialismului, progresului şi păcii în întreaga lume. In timpul vizitei noastre în ţara dv. ne-am putut convinge că poporul sovietic este interesat înainte de toate în obţinerea creşterii bunăstării sale şi că el doreşte pace şi colaborare cu alte popoare.

Convorbirile pe care le-am avut ne-au dat posibilitatea să stabilim împreună pînă la ce grad s-a dezvoltat colaborarea prietenească şi înţelegerea între popoarele din ţările noastre în cursul anului trecut graţie bazelor trainice care le-a pus Declaraţia de la Belgrad relaţiilor noastre reciproce. Schimbul de păreri care a avut loc a arătat că în faţa noastră se deschid perspective noi de întărire continuă a colaborării prieteneşti între popoarele noastre în toate domeniile relaţiilor dintre ele. Doresc să vă încredinţez în mod deosebit că sîntem foarte fericiţi că în urma vizitei noastre a început o nouă etapă în calea înţelegerii şi a prieteniei dintre popoarele noastre, spre binele lor general şi în folosul păcii şi a colaborării internaţionale.

Transmiţîndu-vă în numele tuturor membrilor delegaţiei noastre şi în numele meu personal salutări calde şi tovărăşeşti, vreau să subliniez încă o dată, cît de recunoscători sîntem dv. personal şi celorlalţi tovarăşi ai dv. şi în egală măsură şi cetăţenilor sovietici din toate ţinuturile pe care le-am vizitat pentru atenţia şi primirea acordată, care vor rămîne pentru multă vreme în memoria noastră.

Ungheni, 23 iunie.

IOSIP BROZ-TITO

Tovarăşului Nikita Sergheevici Hruşciov, prim-secretar al C. C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA

Permiteţi-mi în momentul cînd părăsesc ţara dv. să vă exprim din partea mea personal şi în numele tovarăşilor mei recunoştinţa sinceră pentru ospitalitatea şi atenţia deosebită care ne-a fost acordată în ţara dv.

Plecăm din Uniunea Sovietică prietenă, puternic impresionaţi de marile realizări obţinute de popoarele sovietice sub conducerea partidului comunist în construirea ţării sale şi a viitorului său măreţ, în ciuda grelelor distrugeri pricinuite de război şi a tuturor celorlalte greutăţi pe care au trebuit să le învingă.

Noi toţi am fost deosebit de satisfăcuţi de faptul că am avut posibilitatea să cunoaştem la faţa locului aptitudinile creatoare ale oamenilor sovietici. Ne-a impresionat pe toţi profund primirea deosebit de călduroasă care ne-a fost făcută în toate ţinuturile pe care le-am vizitat, ceea ce ne-a convins de sentimentele calde, prieteneşti, ale popoarelor Uniunii Sovietice faţă de popoarele Iugoslaviei.

Consider că putem fi foarte mulţumiţi de rezultatele convorbirilor noastre, care au scos la iveală marea asemănare în aprecierea de către noi a situaţiei internaţionale şi dorinţa comună de a adînci prietenia şi dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale dintre popoarele ţărilor noastre. Contactele vii şi numeroasele legături stabilite între ţările noastre în anul care a trecut, au fost o nouă confirmare a sentimentelor reciproce de prietenie dintre popoarele noastre, care năzuiesc spre realizarea aceloraşi idealuri de pace şi socialism. Vreau să subliniez îndeosebi importanţa hotărîrii noastre comune cu privire la dezvoltarea continuă a contactelor şi a legăturilor între partidele comuniste din ţările noastre pe baza acelor principii care nu numai că dau posibilitate să se dezvolte o colaborare rodnică între mişcările noastre muncitoreşti, dar care totodată pun temelii pe care se pot dezvolta colaborarea rodnică între toate mişcările socialiste şi progresiste din lumea întreagă.

In încheiere vreau să transmit în numele tuturor tovarăşilor mei şi în numele meu personal, salutări calde şi tovărăşeşti dv. personal, Comitetului Central şi tuturor membrilor P.C.U.S. şi în egală măsură şi tuturor oamenilor muncii sovietici.

Ungheni, 23 iunie

IOSIP BROZ-TITO

D. T. Şepilov a sosit la Damasc

CAIRO 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 iunie D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a părăsit oraşul Cairo, unde a venit la 16 iunie ca invitat al Guvernului egiptean cu prilejul sărbătorii naţionale — Ziua Independenţei şi a Republicii.

D. T. Şepilov a făcut pe aerodrom o declaraţie în care a spus printre altele:

„Dragi prieteni! Inainte de a părăsi minunata dv. ţară permiteţi-mi să mulţumesc cordial talentatului şi harnicului popor egiptean, guvernului său şi personal primului ministru, Gamal Abdel Nasser, pentru primirea deosebit de caldă şi ospitalitatea acordată nouă, reprezentanţii Ţării Sovietice.

Urăm poporului egiptean cele mai mari succese în realizarea măsurilor pe care şi le propune în domeniul dezvoltării industriei sale naţionale, a agriculturii şi culturii. Oamenii sovietici vor să vadă Egiptul puternic, liber şi independent, cu o industrie dezvoltată, cu o agricultură înfloritoare, pentru a asigura poporului egiptean o viaţă îmbelşugată şi un înalt nivel cultural.

*

DAMASC 23 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 iunie, la invitaţia guvernului sirian, a sosit într-o vizită oficială la Damasc venind din Cairo D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Ziua Flotei Aeriene a U.R.S.S.

Astăzi popoarele sovietice sărbătoresc Ziua Flotei Aeriene a U.R.S.S. Această zi prilejuieşte o nouă demonstraţie a înaltei măiestrii a piloţilor, paraşutiştilor şi planoriştilor sovietici în folosirea tehnicii aviatice celei mai moderne pe care le-o pune la dispoziţie Statul Sovietic.

In fiecare an, Flota Aeriană a U.R.S.S. dobîndeşte noi succese în întărirea puternicei aviaţii sovietice, în ridicarea măiestriei de zbor a bravilor săi aviatori care străjuiesc cu vigilenţă spaţiul aerian al Uniunii Sovietice.

Noi şi importante succese a obţinut în ultimul timp ştiinţa şi tehnica aviatică a Uniunii Sovietice, expresie a grijii de care se bucură aviaţia din partea guvernului şi Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

De curînd a început producţia în serie a unui nou avion sovietic cu reacţie pentru pasageri „TU-104" care a atras atenţia lumii întregi.

Iată ce scrie „Daily Mail" despre acest avion: „...Rusia a uimit lumea occidentală lansînd un avion mai perfecţionat decît toate avioanele pe care le-am văzut în ultimii trei ani în Anglia sau în America...".

Avionul „TU-104" (foto nr. 1) este calculat pentru transportul a 50 de pasageri. El poate zbura fără aterizare 3.000—3.200 kilometri. Viteza lui de croazieră este de 800 kilometri pe oră.

Poporul sovietic se mîndreşte pe drept cuvînt cu puternica sa tehnică de luptă aeriană. In fotografia nr. 2 putem vedea cum helicopterele au executat debarcarea infanteriei motorizate, a automobilelor de tracţiune, a tunurilor.

Piloţii, paraşutiştii şi constructorii de avioane sovietici s-au acoperit de glorie veşnică în timpul celui de al doilea război mondial. Poporul sovietic se mîndreşte cu eroii aviatori, printre care se numără şi eroul Uniunii Sovietice Nikolai Franţevici Gastello, de la a cărui moarte eroică se împlinesc 15 ani la 26 iunie. Astăzi aviatorii sovietici continuă şi îmbogăţesc tradiţia glorioasă a acestor şoimi ai aerului.

Cu prilejul marii sărbători a poporului sovietic, aviatorii Forţelor noastre aeriene militare, piloţii aviaţiei civile, tineretul ţării noastre, poporul romîn transmit salutul lor fierbinte aviatorilor sovietici, urîndu-le noi şi strălucite izbînzi în cucerirea unor noi şi nemaiîntîlnite succese în ridicarea măiestriei lor de zbor.

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 22 iunie la Kremlin au avut loc tratative între M. G. Pervuhin, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr, prinţul moştenitor al Yemenului, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi Ministru al Afacerilor Externe al Yemenului.

CAIRO. La 23 iunie a avut loc în Egipt un plebiscit care trebuie să stabilească dacă este aprobată prima constituţie a Republicii Egipt şi alegerea lui Gamal Abdel Nasser ca preşedinte al Republicii. Se aşteaptă ca rezultatele alegerilor să fie publicate în seara zilei de 24 iunie, sau în dimineaţa zilei de 25 iunie.

PARIS. — La 22 iunie, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franţei, s-a înapoiat la Paris, venind din S.U.A. unde a dus tratative cu Dulles, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A.

MOSCOVA. — Guvernul Republicii Islamice Pakistan l-a numit pe d-l Ahtar Hussein în funcţia de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Islamice Pakistan în Uniunea Sovietică.

LONDRA. — După cum anunţă agenţia Reuter, la 22 iunie, J. Nehru, primul ministru al Indiei, a sosit cu avionul la Londra pentru a participa la conferinţa primilor miniştri ai ţărilor Commonwealthului britanic.

Comunicatul comun sovieto-yemenit

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul sovieto-yemenit cu privire la vizita în U.R.S.S. a emirului Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr, prinţul moştenitor al Yemenului, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al Yemenului în care se spune printre altele:

In cursul convorbirilor sovieto-yemenite care s-au desfăşurat într-o atmosferă de sinceră prietenie, a avut loc un schimb de păreri asupra problemelor privind relaţiile sovieto-yemenite, precum şi asupra unor probleme internaţionale care interesează cele două ţări şi, în special, în legătură cu problemele ţărilor arabe şi cu evenimentele din ultima vreme care au avut loc în Orientul Apropiat şi Mijlociu.

S-a constatat cu o mare satisfacţie că relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Yemen au fost totdeauna şi continuă să fie prieteneşti şi sincere, ceea ce corespunde întrutotul intereselor de stat atît ale Uniunii Sovietice cît şi ale Yemenului şi contribuie la întărirea păcii în Orientul Apropiat şi Mijlociu. Aceste relaţii se bazează pe principiile aprobate la conferinţa de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii, inclusiv principiile egalităţii, respectului reciproc, ale integrităţii teritoriale şi suveranităţii, al neamestecului în treburile interne.

In urma convorbirilor s-a considerat necesar efectuarea în viitorul apropiat a unui schimb de reprezentanţi diplomatici între U.R.S.S. şi Yemen, prevăzut prin articolul 4 al Tratatului de prietenie dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Regatul Mutavvakili din Yemen.

In timpul vizitei la Moscova cele două părţi au stabilit listele de mărfuri care vor fi livrate în baza acordului comercial existent şi s-a căzut de acord asupra vînzării de către Uniunea Sovietică Yemenului a unor mărfuri sovietice şi asupra vînzării de cafea de către Yemen Uniunii Sovietice.

Au fost stabilite principiile de colaborare cu scopul de a ajuta Yemenul în înfăptuirea năzuinţelor sale de dezvoltare economică şi anume pe calea executării unor proiecte de reconstrucţie şi a obţinerii de utilaj şi materiale corespunzătoare. In acest scop Uniunea Sovietică va acorda Yemenului înlesniri privind comenzile care vor fi făcute de către acesta.

In cursul schimbului de păreri s-a subliniat hotărîrea guvernelor Uniunii Sovietice şi Regatului Mutavvakili din Yemen de a duce consecvent şi de acum înainte o politică de pace, de colaborare prietenească între popoare, o politică de neparticipare la alianţe militare agresive şi de sprijinire, în conformitate cu principiile fundamentale ale Organizaţiei Naţiunilor Unite şi cu hotărîrile adoptate la conferinţa de la Bandung, a drepturilor popoarelor la libertate şi independenţă.

Cuvîntarea ambasadorului R. P. F. Iugoslavia, Nikola Vujanovici la posturile romîneşti de radio

Cu prilejul vizitei în Romînia a preşedintelui R.P.F. Iugoslavia şi a persoanelor care-l însoţesc, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.F. Iugoslavia la Bucureşti, Nikola Vujanovici, a rostit sîmbătă 23 iunie la ora 18.25 următoarea cuvîntare la posturile romîneşti de radio:

In vizita în Romînia vecină a preşedintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a vicepreşedintelui Vecei Executive, tovarăşul Kardelj, a secretarului de stat pentru Afaceri Externe, tovarăşul Kocea Popovici şi a altor înalţi oameni de stat ai Iugoslaviei, popoarele ambelor ţări văd un eveniment important şi îmbucurător. Ele văd în aceasta confirmarea dezvoltării favorabile a relaţiilor reciproce din ultimul timp, ca şi un nou pas şi imbold pe drumul dezvoltării continue a legăturilor de bună vecinătate şi prietenie.

Aceasta este în conformitate cu dorinţele popoarelor ambelor ţări. Colaborarea prietenească şi de bună vecinătate, pacea şi armonia din această parte a lumii, reprezintă năzuinţele tradiţionale ale popoarelor Iugoslaviei şi Romîniei. Aceasta este cu atît mai uşor de realizat, întrucît tradiţii vechi de prietenie leagă popoarele noastre. Popoarele acestor două ţări au dus cîteva secole lupta împotriva diferiţilor cotropitori, pentru eliberarea naţională şi existenţa lor proprie. In această luptă ele s-au găsit aproape întotdeauna împreună şi niciodată unele împotriva altora.

După cel de al doilea război mondial, acestor tradiţii pozitive li s-a alăturat un nou factor. Republica Populară Federativă Iugoslavia şi Republica Populară Romînă au păşit pe drumul construcţiei socialiste. In faţa ambelor ţări se găseau sarcini grele, de învingere a înapoierii economice moştenite şi de construire a relaţiilor sociale noi. Prietenia, pacea şi colaborarea erau cu atît mai necesare. Din păcate însă, această prietenie, din motive deja cunoscute, a fost vremelnic dezechilibrată. La popoarele ambelor ţări n-a fost însă tulburată dorinţa de a se restabili relaţiile de prietenie şi încredere. De aceea, înlăturarea cauzelor care au dus la neînţelegere şi construirea din nou a relaţiilor de bună vecinătate şi prietenie, a fost primită în ambele ţări cu satisfacţie sinceră.

Iugoslavia şi Republica Populară Romînă se dezvoltă azi în atmosfera mult mai favorabilă din lume în general, şi din această parte a lumii, îndeosebi. Vizita de anul trecut a conducătorilor Uniunii Sovietice în Iugoslavia, declaraţia de la Belgrad, care a creat, prin tezele sale principiale, o bază solidă pentru o colaborare durabilă şi prietenească între Iugoslavia şi Uniunea Sovietică, dezvoltarea continuă a relaţiilor noastre reciproce, actuala vizită rodnică a oamenilor de stat iugoslavi în Uniunea Sovietică, toate acestea au influenţat favorabil şi vor influenţa mai departe asupra atmosferei generale şi a relaţiilor din această parte a lumii.

Principiile Declaraţiei de la Belgrad au fost salutate şi acceptate şi de către Guvernul Republicii Populare Romîne. Aceasta a dat un nou imbold normalizării şi îmbunătăţirii relaţiilor între cele două ţări. O parte însemnată din acest drum a fost parcursă şi credem că putem privi cu optimism la ceea ce încă a mai rămas.

Numeroase probleme care s-au aglomerat în trecutul recent, au fost rezolvate, se rezolvă, sau sînt în pregătire. Procesul de normalizare şi îmbunătăţire a relaţiilor reciproce a progresat mult. Au fost rezolvate, de exemplu, problemele pretenţiilor reciproce postbelice şi s-a asigurat un schimb normal de mărfuri.

Nivelul de schimburi prevăzut, de circa 10 milioane dolari, în ambele direcţii, deşi încă nu epuizează posibilităţile existente, reprezintă un pas însemnat înainte.

In perioada întreruperii legăturilor economice, în economiile ambelor ţări s-a ajuns la un progres şi schimbări însemnate. Aceasta creează astăzi posibilităţi noi ca schimbul nostru să se extindă mai departe. Pentru aceasta este necesară o cunoaştere mai largă a posibilităţilor reciproce. Nu numai că se poate extinde schimbul mai departe, ci se pot introduce în el şi unele elemente corespunzătoare pe termene lungi. In fine, din însuşi faptul că ambele ţări sînt vecine, reies posibilităţi favorabile de descoperire a altor forme de colaborare economică şi tehnică.

Schimbul cultural între cele două ţări se desfăşoară tot mai larg. Un şir de artişti, oameni de cultură şi ştiinţă din Iugoslavia au vizitat în ultimul timp Romînia şi invers. De asemenea, diferite instituţii artistice şi de ştiinţă menţin contacte directe şi fac schimb de literatură. Asemănător e şi cu organizaţiile de cultură fizică. Multe dintre acestea menţin contacte, organizează vizite şi competiţii periodice.

In domeniul relaţiilor dintre unele organizaţii sociale, s-a ajuns de asemenea la contacte între ele. Astfel, de exemplu, este cazul între sindicate. Vizita delegaţiei sindicale a Republicii Populare Romîne în frunte cu tovarăşul Gheorghe Apostol, făcută Uniunii Sindicatelor din Iugoslavia, a fost o contribuţie importantă la cunoaşterea şi apropierea între aceste două organizaţii sociale însemnate. De atunci, colaborarea dintre ele se desfăşoară spre satisfacţia ambelor părţi. La toamnă delegaţia sindicatelor din Iugoslavia va întoarce vizita în Romînia. Pînă în prezent, s-a efectuat de asemenea un schimb de delegaţii sindicale ale metalurgiştilor.

Zilele acestea se găseşte aici şi delegaţia Federaţiei Asociaţiilor Femeilor Iugoslave, iar în curînd va sosi şi delegaţia Tineretului Popular al Iugoslaviei. Prin aceasta s-au realizat primele contacte şi între aceste organizaţii importante.

Şi între organizaţiile scriitorilor, ziariştilor şi a artiştilor plastici au fost stabilite contacte şi unele forme de colaborare, ca şi de încunoştiinţare a publicului cu unele realizări din aceste domenii. In plan este adîncirea şi extinderea mai departe a acestei colaborări.

De asemenea, s-a ajuns la primele contacte şi între parlamentele Iugoslaviei şi Romîniei. In Iugoslavia a stat cîtva timp, ca oaspete al Scupşcinei, vicepreşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, marele scriitor romîn Mihail Sadoveanu. In toamna aceasta se aşteaptă vizita oficială în Romînia a delegaţiei parlamentare iugoslave.

Ceea ce s-a făcut pînă în prezent pe linia cunoaşterii şi apropierii reciproce, pe linia cunoaşterii reciproce a cuceririlor, realizărilor şi experienţei în construcţia socialistă constituie desigur, un început bun. Aceasta însă nu epuizează nici pe departe toate necesităţile şi posibilităţile existente. De aceea, sîntem convinşi, vizita apropiată va fi un imbold de a se intensifica şi mai mult schimbul reciproc de experienţă, ceea ce va constitui o nouă contribuţie la cunoaşterea şi înţelegerea reciprocă.

Vizita preşedintelui Tito, a vicepreşedintelui Kardelj, a lui Kocea Popovici şi a altor înalţi oameni de stat iugoslavi în Republica Populară Romînă va oferi ocazia de a se examina mai larg posibilităţile existente de colaborare între cele două ţări, de a se efectua un schimb larg de păreri asupra diferitelor probleme. Credem că aceste convorbiri se vor desfăşura într-o atmosferă deschisă, sinceră şi prietenească, ceea ce va ajuta în orice caz la înlăturarea a tot ceea ce a mai rămas din trecutul recent şi la întărirea prieteniei şi încrederii reciproce.

Vizita preşedintelui Tito în Romînia vecină şi prietenă înseamnă încă un pas pe drumul politicii principiale, iubitoare de pace a Iugoslaviei socialiste, care se angajează neîntrerupt şi insistent în dezvoltarea prieteniei şi a colaborării între toate popoarele, pentru respectarea principiului egalităţii în drepturi, pentru neamestecul în treburile interne ale altora, pentru coexistenţa activă şi iubitoare de pace, pentru dreptul fiecărui popor de a merge pe drumul propriu spre un viitor mai bun.

Credem că poporul şi conducerea Romîniei vecine împărtăşesc aceleaşi sentimente şi dorinţe, ceea ce este cea mai bună garanţie pentru succesul convorbirilor apropiate. De aceea, aşteptăm ca rezultatul lor să fie întărirea mai departe a încrederii şi înţelegerii între cele două ţări. Aceasta va fi de aceea, încă un aport, nu nu mai la destinderea încordării în această parte a lumii, ci şi în lume în general. Aceasta va contribui incontestabil la întărirea păcii şi dezvoltarea socialismului în lume.

Permiteţi-mi, dragi ascultători, să-mi exprim mulţumirea postului de radio Bucureşti, pentru că mi-a înlesnit să mă adresez vouă pe această cale. Folosesc în acelaşi timp această ocazie ca prin dumneavoastră să adresez poporului din Romînia cele mai bune dorinţe pentru prosperitatea frumoasei dumneavoastră ţări.

Plecarea delegaţiei parlamentare a R. P. Bulgaria

Sîmbătă dimineaţa, delegaţia Adunării Populare a R. P. Bulgaria, în frunte cu academicianul Sava Ganovski, membru al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, membru al Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Populare a R. P. Bulgaria care ne-a vizitat ţara la invitaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R. a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie.

La aeroportul Băneasa oaspeţii au fost conduşi de tovarăşii acad. M. Sadoveanu şi M. Mujic, vicepreşedinţi ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Tiţă Florea şi P. Niculescu, vicepreşedinţi ai Marii Adunări Naţionale, Ghizela Vass, N. Bădescu, C. Teodoru, T. Rudenco, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe, N. Sălăgeanu, şi Gh. Vidraşcu, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, A. Vlădoiu, preşedintele Sfatului Popular al Capitalei, deputaţi în Marea Adunare Naţională, activişti de partid, de stat şi ai organizaţiilor obşteşti, reprezentanţi ai presei.

Oaspeţii au fost de asemenea conduşi de Stoian Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria la Bucureşti şi de membri ai Ambasadei.

Inainte de plecare acad. Sava Ganovski, conducătorul delegaţiei a spus:

„Delegaţia Adunării Populare a R. P. Bulgaria a petrecut timp de aproape două săptămîni în ţara dv. la invitaţia Marii Adunări Naţionale. Am văzut frumoasele realizări ale poporului dvs., am văzut minunatul entuziasm cu care poporul munceşte şi luptă pentru construirea socialismului, am simţit dorinţa fierbinte a acestui popor de a apăra pacea.

In aceste realizări ale dv. noi am văzut împletită şi prietenia noastră tradiţională, ridicată la un nivel nou după eliberarea popoarelor noastre. Prietenia noastră nu e vremelnică, ea e bazată nu numai pe tradiţii, ci se dezvoltă legată de construirea socialismului, de interesele vitale ale popoarelor noastre. Această prietenie are frumosul său prezent şi un viitor luminos. Vom povesti poporului nostru tot ce am văzut în ţara dv.

In numele delegaţiei parlamentare bulgare exprim cele mai sincere mulţumiri Marii Adunări Naţionale şi întregului popor romîn pentru prietenia frăţească, pentru toată atenţia cu care ne-a înconjurat. Inapoindu-ne în patria noastră, noi ne despărţim doar ca spaţiu, sufleteşte însă sîntem mai uniţi, mai prieteni".

Salutîndu-i la despărţire pe parlamentarii bulgari, acad. M. Sadoveanu a spus: „Toate lucrurile frumoase pline de făgăduinţă pe care le-a constatat delegaţia Adunării Populare a R. P. Bulgaria la noi în ţară şi pe care le cunoaşte delegaţia Marii Adunări Naţionale în vizita ce o face în prezent în R. P. Bulgaria, toate aceste lucruri ce s-au înfăptuit şi se vor înfăptui, îşi au obîrşia în marea schimbare epocală a timpurilor noastre. Popoarele noastre merg înainte aşa cum este dat lucrurilor celor mai mari ale umanităţii să ajungă la liman. Popoarele noastre se ridică azi cu puteri întregite, conştiente şi vor izbîndi în numele idealului nostru comun, ridicarea umanităţii. In numele prieteniei care ne leagă, a luptei ce o ducem împreună pentru bunăstare şi bună înţelegere între popoare vă aduc salutul nostru frăţesc şi vă doresc izbîndă în toate, aşa cum doresc şi poporului meu izbîndă".

(Agerpres)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.80.10. Secţia scrisori, Tel. 7.50.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52